

ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ສະຖາບັນ ຄົ້ນຄວ້າ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ເຕັກນິກ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເຂດພູດອຍ
ພາກເໜືອ ຂອງ ສປປ ລາວ

ໂດຍ:

ໂຄງການຍ່ອຍ ຄົ້ນຄວ້າ ລະບົບການຜະລິດກະສິກຳ

ອອກແບບ ໂດຍ: ໜ່ວຍງານຈັດພິມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ
ພະແນກຄຸ້ມຄອງ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ສະຖາບັນ ຄົ້ນຄວ້າ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ໂທ: (856 21) 770078; E-mail: khanhkhham@nafri.org.la; WWW.nafri.org.la

ແຜນງານ ຄົ້ນຄວ້າ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເຂດພູດອຍ ຮ່ວມມື ລາວ - ຊູແອດ

ຈັດພິມ ຄັ້ງທີ 2 (ສະບັບດັດແກ້)

ມັງກອນ, 2006

ເຄື່ອງຕອກຫຼັກຮົ່ວ

ການຊຸດຊຸມຝັງຫຼັກຮົ່ວ ແມ່ນຕ້ອງໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ເວລາຫຼາຍສົມຄວນ. ເຄື່ອງຕອກຫຼັກຮົ່ວ ເປັນເຄື່ອງມືຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ແຮງງານ, ນຳໃຊ້ງ່າຍ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ລັກສະນະເຄື່ອງຕອກຫຼັກຮົ່ວ

ວິທີໃຊ້

- ແຫຼມຫຼັກຮົ່ວ
- ສຸບເຄື່ອງຕອກໃສ່ຫຼັກຮົ່ວ
- ໃຊ້ແຮງຕອກລົງ

ປະສິດທິພາບ

- 5 - 25 ວິນາທີ ຕໍ່ຫຼັກ
- ເລິກ 30 - 40 ຊຕມ
- ໃຊ້ແຮງງານ 1 ຄົນ
- ບໍ່ຕ້ອງຊຸດຊຸມ

ສະຖານທີ່ນຳໃຊ້

- ເຮັດຮົ່ວຕາກ້າ
- ເຮັດຮົ່ວສວນຫົວໄປ
- ໃຊ້ໄດ້ດີກັບດິນທີ່ມີຄວາມຊຸ່ມ

ຕິດຕໍ່ໄດ້ທີ່:

ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າການນຳໃຊ້ກົນຈັກ

ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ໂທ: 020 2401130

ບົດນຳ

ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຊາວກະສິກອນໃນເຂດພູດອຍຂອງລາວ ທຳການຜະລິດແບບປະຖົມປະຖານ ເຊັ່ນ: ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ແບບເລື່ອນລອຍ, ການລ້ຽງສັດແບບປ່ອຍຕາມທຳມະຊາດ, ການຫາເກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໂດຍບໍ່ມີການຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດກະສິກຳດັ່ງກ່າວຕົກຕ່ຳ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດນັບມື້ນັບເສື່ອມໂຊມລົງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ຫຼຸດລົງ, ດິນເສື່ອມຄຸນນະພາບ, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ມີແນວໂນ້ມສູນພັນ, ແມ່ນ້ຳລຳເຊຕື້ນເຂີນ, ໄພທຳມະຊາດເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍ ຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາດ້ານກະສິກຳເຂດພູດອຍ ເພື່ອແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ ຂອງຊາວກະສິກອນ.

ເລີ່ມແຕ່ປີ 2002 ເປັນຕົ້ນມາ ໂຄງການຍ່ອຍຄົ້ນຄວ້າລະບົບການຜະລິດກະສິກຳ ທີ່ຂຶ້ນກັບແຜນງານຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເຂດພູດອຍ ຮ່ວມມື ລາວ - ຊູແອດ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນລົງມືຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄົ້ນຄວ້າ ການຜະລິດກະສິກຳຢູ່ເຂດພູດອຍ ໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງນັກຄົ້ນຄວ້າ, ນັກສິ່ງເສີມ (ພະນັກງານຫ້ອງການສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ) ແລະ ຊາວກະສິກອນ. ຈຸດປະສົງຫຼັກ: ເພື່ອຊອກຫາຮູບແບບ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມກ່ຽວກັບລະບົບການຜະລິດກະສິກຳຂອງຊາວກະສິກອນ ໃນເຂດພູດອຍ.

ການຄົ້ນຄວ້າການຜະລິດກະສິກຳແບບມີສ່ວນຮ່ວມນີ້ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນພື້ນທີ່ຂອງຊາວກະສິກອນ ຢູ່ບັນດາບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງສອງເມືອງ ຄື: ເມືອງໂພນໄຊ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ແລະ ເມືອງນາໝີ ແຂວອຸດົມໄຊ. ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄົ້ນຄວ້າ ໄດ້ມີຫຼາຍກິດຈະກຳການຄົ້ນຄວ້າທີ່ສາມາດສ້າງເປັນບົດແນະນຳທາງດ້ານເຕັກນິກ ວິຊາການ ເພື່ອເປັນຄວາມຮູ້ພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ໃນການນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຜະລິດກະສິກຳ ໃຫ້ໄດ້ຮັບໝາກຜົນ, ສ້າງລາຍຮັບສູງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ຊຶ່ງຈະສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນ.

ບົດແນະນຳດ້ານເຕັກນິກ ລະບົບການຜະລິດ ກະສິກຳ ສະບັບນີ້ແມ່ນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຈາກຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນພື້ນທີ່ຂອງຊາວກະສິກອນ, ໂດຍການຖອດຖອນບົດຮຽນລະຫວ່າງນັກຄົ້ນຄວ້າ, ນັກສິ່ງເສີມ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການຄົ້ນຄວ້າ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ບົດແນະນຳດ້ານເຕັກນິກລະບົບການຜະລິດກະສິກຳ ສະບັບນີ້ ມັນເປັນພຽງຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ທີ່ອາດຈະຍັງມີຂອດຈຳກັດ, ຈຶ່ງຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮ່ວມມື ຈາກບັນດາທ່ານຜູ້ອ່ານ, ຜູ້ນຳໃຊ້ໃນການຕຳນິສິ່ງຂ່າວ ເພື່ອປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂໃຫ້ສົມບູນຂຶ້ນຕື່ມ.

ບົດແນະນຳເຕັກນິກລະບົບການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບນີ້ ສ້າງຂຶ້ນໄດ້ກໍ່ຍ້ອນການຊີ້ນຳ ນຳພາ ຂອງສະຖາບັນ ຄົ້ນຄວ້າ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ແຜນງານຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເຂດພູດອຍ ຮ່ວມມື ລາວ - ຊູແອດ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານທຶນຮອນ ໃຫ້ແກ່ການຄົ້ນຄວ້າກໍ່ຄືການຈັດພິມ. ນອກນີ້, ທາງໂຄງການຍ່ອຍຄົ້ນຄວ້າລະບົບການຜະລິດກະສິກຳ ຂໍຂອບໃຈມາຍັງຫົວໜ້າສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາກເໜືອ ພ້ອມດ້ວຍພະນັກງານ ໃນການຊີ້ນຳ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ຂໍຂອບໃຈມາຍັງພະນັກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຊາວກະສິກອນຜູ້ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ມີຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ປະກອບສ່ວນສ້າງບົດແນະນຳເຕັກນິກລະບົບການຜະລິດກະສິກຳ ສະບັບນີ້ຂຶ້ນມາ.

ພ້ອມນີ້, ທາງໂຄງການຍ່ອຍຄົ້ນຄວ້າລະບົບການຜະລິດກະສິກຳ ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນມາຍັງອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ໃນການຊີ້ນຳ ນຳພາ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄົ້ນຄວ້າ, ທາງໂຄງການຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກຂັ້ນເທິງແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮ່ວມມືຈາກນັກຄົ້ນຄວ້າ, ນັກສິ່ງເສີມ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ເພື່ອສືບຕໍ່ການຄົ້ນຄວ້າ ແນໃສ່ຊອກຫາເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການຜະລິດ ໃນເຂດພູດອຍ.

ໂຄງການຍ່ອຍຄົ້ນຄວ້າລະບົບການຜະລິດກະສິກຳ

ຄຳພາ ຈັນທິລາດ

ສາລະບານ	
	ໜ້າ
I. ບົດນຳ.....	1
II. ສາລະບານ.....	2
III. ລະບົບການປູກເຂົ້າໝູນວຽນກັບພືດຕະກູນຖົ່ວ.....	3
IV. ເຕັກນິກການປູກກະລຳປີ ນອກລະດູ (ລະດູຝົນ).....	4
V. ການປູກຖົ່ວດິນສັບຫວ່າງແຖວສາລີ.....	6
VI. ການປູກຖົ່ວເຫຼືອງສັບຫວ່າງແຖວສາລີ.....	7
VII. ການປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກປະສົມປະສານກັບພືດໄລຍະສັ້ນ.....	8
VIII. ການລ້ຽງປາໃນນາເຂົ້າ.....	10
IX. ການລ້ຽງເປັດພັນພື້ນເມືອງໃນນາເຂົ້າ.....	11
X. ການປູກຫຍ້າກີນີ, ຖົ່ວສະໂຕໂລ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ ເປັນອາຫານແບ້.....	13
XI. ການປູກມັນຕົ້ນສະຫຼັບຖົ່ວແຮ.....	15
XII. ການປູກໄມ້ເກດສະໜາແບບປະສົມປະສານ.....	17
XIII. ການປູກຢາງພາລາປະສົມປະສານກັບໝາກລິນຈີ່ ແລະ ພືດໄລຍະສັ້ນ.....	19
XIV. ການປູກໄມ້ສັກປະສົມປະສານກັບພືດໝູນວຽນ.....	21
XV. ສອງແນວພັນເຂົ້າໄຮ່ທີ່ເໝາະສົມປູກໃນປ່າເຫຼົ່າອ່ອນ.....	23
XVI. ການປູກຖົ່ວເຫຼືອງໃນລະດູແລ້ງໃສ່ນາ ຫຼັງຈາກເກັບກ່ຽວເຂົ້າ.....	24
XVII. ການປູກຖົ່ວແຮໝູນວຽນກັບເຂົ້າປົກ.....	25
XVIII. ການປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກທີ່ຖືກວິທີ.....	26
XIX. ການບົວລະບັດຮັກສາຕົ້ນໄມ້.....	27
XX. ການປູກບໍ່ສາ.....	28
XXI. ການປູກພືດອາຫານສັດເພື່ອລ້ຽງຄວາຍ.....	29
XXII. ການປູກພືດອາຫານສັດເພື່ອລ້ຽງງົວ.....	30
XXIII. ບັງແກະສາລີ, ເຄື່ອງແກະສາລີ.....	31
XXIV. ເຄື່ອງຕອກຫຼັກຮົ່ວ.....	32

ບັງແກະສາລີ

ບັງແກະສາລີ ແມ່ນເຄື່ອງມືແກະສາລີທີ່ງ່າຍດາຍ ສາມາດປະຢັດແຮງງານ ແລະ ເວລາ

ວິທີໃຊ້

- ຕາກສາລີໃຫ້ແຫ້ງ
- ປ່ອນສາລີເຂົ້າບັງ ແລະ ບິດເບົາໆ ບໍ່ເນັ້ນແຮງບັງຄັບ

ຄຸນລັກສະນະພິເສດ	ປະສິດທິພາບ
<ul style="list-style-type: none"> ນ້ອຍ (ກະທັດຮັດ) ເບົາ ແລະ ໃຊ້ແຮງງານຄົນດຽວ ງ່າຍເວລາຖື ໄປ - ມາ ຕົ້ນທຶນຕ່ຳ 	ສາມາດແກະສາລີໄດ້ 20 - 30 ກິໂລ ຕໍ່ຊົ່ວໂມງ

ເຄື່ອງແກະສາລີ

ການແກະສາລີດ້ວຍມື ເປັນວິທີ ທີ່ສິ້ນເບື້ອງແຮງງານ ໃຊ້ເວລາຫຼາຍ ແລະ ບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ດິນ. ເຄື່ອງແກະສາລີ ສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນແຮງງານ ແລະ ເວລາ ເປັນເຄື່ອງມືຂະໜາດນ້ອຍ ເບົາ ແລະ ໃຊ້ງ່າຍ.

ລັກສະນະພິເສດ

- ມີປະສິດທິພາບສູງ 50 - 60 ກິໂລ ຕໍ່ຊົ່ວໂມງ
- ສະດວກໃນການຕິດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍ
- ໃຊ້ແຮງງານ 1 ຄົນ ຕໍ່ 1 ເຄື່ອງ
- ນ້ຳໜັກພຽງແຕ່ 6 ກິໂລ

ວິທີໃຊ້

- ຕາກສາລີໃຫ້ແຫ້ງດີ, ຄວາມຊຸ່ມ 12 - 14%
- ປ່ອນສາລີລົງ ແລະ ອີ້ວ

ວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາ

ຕິດຕໍ່ໄດ້ທີ່: ໂຄງການ
ຄົ້ນຄວ້າການນຳໃຊ້ກິນ
ຈັກ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ໂທ: 020 2401130

ບັນຫາ	ສາເຫດ	ວິທີແກ້ໄຂ
ເຄື່ອງແກະສາລີບໍ່ແກະຫຼື ແກະບໍ່ຫຼວງ ແຜ່ນ ແລະ ຝັດສາລີ ແຜ່ນບິນອ້າວອອກມາ	<div> <div>ໄສ້ເສືອຍາມ ໄຂມດ</div> <ul style="list-style-type: none"> ສາລີບໍ່ແຫ້ງດີ ໄສ້ເສືອເຜັ່ງເຜົາໄປ </div>	<div> <div>ບັນນັອດ ເຜັ່ງໄສ້ເສືອເຂົ້າຕົ້ມ</div> <ul style="list-style-type: none"> ຕາກສາລີໃຫ້ແຫ້ງຕົ້ມ (W=12-14%) ມາຍນັອດໄສ້ເສືອອອກ </div>

ການປູກພືດອາຫານສັດເພື່ອລ້ຽງງົວ

ການປູກພືດອາຫານສັດເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການລ້ຽງງົວ ຈະເຮັດໃຫ້ມີອາຫານສັດທີ່ດີຂຶ້ນ ຈະມີງົວນ້ອຍລອດຕາຍເພີ່ມຂຶ້ນ. ໝາຍຄວາມວ່າ ຈະມີທາງເລືອກທີ່ດີ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ.

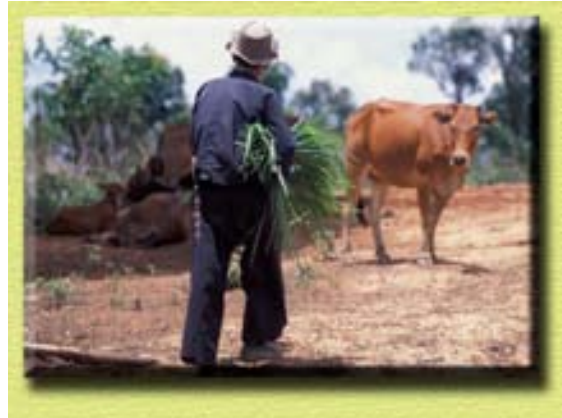

ອອກແຮງງານທີ່ບໍ່ສົນສຸດ

ຄອບຄົວຂອງຈິງກໍເຮີ ອາໄສຢູ່ບ້ານກົວຕະລຸ ໃຫຍ່ ໃນເຂດພູດອຍ ຂອງເມືອງຊຽງເງີ ມີອາຊີບຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ຊຶ່ງເປັນກາໃຊ້ແຮງງານໜັກ ແລະ ຜິດຜອນກັບມື້ຕົກຕ່ຳ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມລ້ຽງງົວເພື່ອເປັນທາງອອກ. ເມື່ອເວລາມີງົວເກີດລູກໃໝ່ ເຂົາເຈົ້າຈະເອົາມາຮັກສາໄວ້ໃກ້ກັບເຮືອ, ໃແຕ່ລະມື້ຈະໃຊ້ເວລາ 2-3 ຊົ່ວໂມງ ເພື່ອໄປຊອກຕັດຫຍ້າໄດ້ພຽງແຕ່ 1 ກະຕ່າມາເກືອງົວ ຊຶ່ງມັບໍ່ພຽງພໍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ງົວອຍເກີດໃໝ່ບໍ່ແຂງແຮງແລ້ວກໍຕາຍ ຝູງສັດຂອງລາວກໍບໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ.

ພືດອາຫານສັດກັບກາຮັກສາເວລາ

ໃນປີ 1997 ຈິງກໍເຮີ ໄດ້ປູກພືດອາຫານສັດໃຕ້ອຸທິຍາ ໃກ້ກັບເຮືອຂອງລາວ. ລາວມີຄວາມພໍໃຈກັບພືດອາຫານສັດທີ່ລາວປູກ ຊຶ່ງມີກາຈະເລີເຕີບໂຕດີ ເຖິງວ່າລາວຈະຕັດຫຍ້າຍັງຄັ້ງ ແຕ່ລາວກໍຈະໃຊ້ເວລາຕັດພຽງແຕ່ 30 າທິ ກໍຈະໄດ້ຫຍ້າເຕັມ 2 ກະຕ່າ. ມາຮອດປະຈຸບັນ ລາວໄດ້ຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ອອກຮອດ 2.500 ຕາລາງແມັດ.

ມີງົວຫຼາຍຂຶ້ນ, ມີລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນ..

ກາມີອາຫານທີ່ດີສຳລັບງົວເກີດລູກໃໝ່ ເຮັດໃຫ້ຝູງງົວຂອງລາວຂະຫຍາຍຕົວ, ໃຊ່ວງ 6 ປີ ຈາກກາມີງົວ 3 ໂຕ ເພີ່ມຂຶ້ນມາເປັນ 15 ໂຕ. ເມຍຂອງລາວກໍຫຼຸດຜ່ອນອອກແຮງງານໃນກາຜະລິດ ພ້ອມກັບມີລາຍຮັບເພີ່ມຈາກກາຖັກແລ່ວອີກ. ເຖິງທີ່ໄດ້ຈາກກາຂາຍງົວ 3 ແມ່ ບວກກັບລາຍຮັບອື່ ລາວສາມາດຊື້ລົດຈັກ ແລະ ໂທລະທັດໄດ້. ຈິງກໍເຮີ ມີແຜນທີ່ຈະຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ຂອງລາວອອກອີກ ຊຶ່ງຈະ

ສາມາດເອົາງົວມາລ້ຽງໄວ້ໃກ້ເຮືອ ເພື່ອຈະໄດ້ດູແລຮັກສາງ່າຍ. ມາຮອດປະຈຸບັນ ປະມານເຄິ່ງຂອງຄອບຄົວຊາວກະສິກອນໃບ້າ ໄດ້ລິເລີ່ມປູກພືດອາຫານສັດ ເພື່ອຜິປະໂຫຍດແບບດຽວກັນ.

ລະບົບການປູກເຂົ້າໝູນວຽນກັບພືດຕະກູນຖົ່ວ

ພືດຕະກູນຖົ່ວ ເຊັ່ນ: ຖົ່ວດຳ, ຖົ່ວເຫຼືອງ ເປັນພືດທີ່ສາມາດປູກໄດ້ໃນດິນທຸກປະເພດ, ສາມາດເພີ່ມທາດອາຫານໃຫ້ແກ່ດິນ, ປັບປຸງດິນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ຊ່ວຍເພີ່ມຜະລິດຕະພາບຂອງເຂົ້າໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ດ້ວຍຮູບແບບການປູກພືດໝູນວຽນ.

ການຕຽມເນື້ອທີ່ປູກຖົ່ວດຳເປັນຝຸ່ນຂຽວ

ໄຖ ຫຼື ເສຍຫຍ້າກ່ອນການປູກຖົ່ວດຳ ປະໄວ້ 2 ວັນ ເພື່ອໃຫ້ຫຍ້າຕາຍ, ສັກແກ່ນຖົ່ວດຳລົງໃນອັດຕາເມັດພັນ 40 ກິໂລ / ເຮັກຕາ, ໄລຍະປູກ 20 x 20 ຊຕມ, ເຮັດຮ່ອງອ້ອມເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ນ້ຳຂັງ, ຂະໜາດຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ ຄື: ກວ້າງ 30 ຊຕມ, ເລິກ 20 ຊຕມ, ຖ້າເປັນໄຮ່ນາ ຄວນເຮັດຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ. ເມື່ອຕົ້ນຖົ່ວດຳອາຍຸໄດ້ 45 ຫາ 55 ວັນ, ຫຼັງຈາກຕົ້ນຖົ່ວອອກດອກ ຫຼື ຫຼັງເກັບໝາກຖົ່ວແລ້ວ ໃຫ້ໄຖປົກລົງດິນ ປະໄວ້ປະມານ 10 - 15 ວັນ ຈາກນັ້ນ ເຮົາກໍສາມາດໄຖ ແລະ ຄາດ ເພື່ອປັກດຳ ຫຼື ປູກເຂົ້າໃສ່ໄດ້.

ສວນປູກຖົ່ວດຳ ອາຍຸໄດ້ 15 ວັນ

ປູ່ມເກັບຮັກສາທາດອາຫານ

ກາຕຽມດິປູກຖົ່ວເຫຼືອງ

ຫຼັງຈາກເກັບກຸ່ວເຂົ້າແລ້ວ, ຄວນຕັດຕໍ່ເພື່ອງປົກໜ້າດິນໄວ້ ເພື່ອຮັກສາຄວາມຊຸມຂອງດິນ ຫຼື ຈະປູກຖົ່ວເຫຼືອງໃສ່ຫວ່າງຕໍ່ເພື່ອງເລີຍກໍໄດ້, ໄລຍະຫ່າງ 15 x 15 ຊັງຕີແມັດ, ໃສ່ແກ່ນຖົ່ວເຫຼືອງຊຸມລະ 2 ຫາ 3 ແກ່ນ. ຄວນໃຊ້ແນວພັນເຂົ້າທີ່ມີອາຍຸສັ້ນປູກເພື່ອໃຫ້ໄດ້ປູກຖົ່ວເຫຼືອງໃນຕົ້ນເດືອນພະຈິກ ໃນຊ່ວງທີ່ໄຮ່ນາຍັງມີຄວາມຊຸມຢູ່.

ຕາກແດດ 3 - 4 ແດດ

ການປູກເຂົ້າໃສ່ເນື້ອທີ່ນາ ຫຼັງຈາກປູກຖົ່ວດຳ

ລະດູການປູກພືດ (ເດືອນ)

ຖົ່ວເຫຼືອງໃກ້ຈະເກັບກຸ່ວ

4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2	3
ປູກຖົ່ວດຳ			ປູກເຂົ້ານາ				ປູກຖົ່ວເຫຼືອງ				

ການປູກພືດໝູນວຽນຈະໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຊ່ວຍປັບປຸງດິນໃຫ້ດີຂຶ້ນ
- ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຂອງເຂົ້າເພີ່ມຂຶ້ນ 5 - 10%
- ໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດຖົ່ວເຫຼືອງ 750 - 800 ກິໂລ / ເຮັກຕາ

ໂດຍ: 1. ທ. ຈັນພະສຸກ ຕານທະພອນ, ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ, ໂທ: 021 770530
2. ທ. ບົວວັນ ພູມທະພອນ, ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ພາກເໜືອ, ໂທ: 071 212099 - 253804
3. ທ. ບຸນລິງ ວົງທະລິສັກ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງນາໝີ, ແຂວງອຸດົມໄຊ, ໂທ: 081 212334

ເຕັກນິກການປູກກະລໍ່າປີ ນອກລະດູ (ລະດູຝົນ)

ເຕັກນິກການປູກກະລໍ່າປີ ນອກລະດູ ເປັນເຕັກນິກນຶ່ງທີ່ປະຊາຊົນ ເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ ເພາະມັນບໍ່ແຕກຕ່າງຫຍັງກັບການປູກກະລໍ່າປີ ໃນລະດູ ແຕ່ການປູກກະລໍ່າ ນອກລະດູ ຕ້ອງໄດ້ນໍາໃຊ້ເຕັກນິກບາງ ຢ່າງເຂົ້າຊ່ວຍ. ຖ້າເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ ຈະສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຊາວ ກະສິກອນ ເພາະມັນມີລາຄາສູງ. ຜັກກະລໍ່າສາມາດປູກໄດ້ໃນດິນ ເກືອບທຸກຊະນິດ ແຕ່ດິນທີ່ເໝາະສົມແມ່ນດິນຊາຍແກນຕີມ ບ່ອນບໍ່ ມີນໍ້າຂັງ ແລະ ນໍ້າຖ້ວມ.

ການເຮັດໜານເພື່ອກ້າເບ້ຍ

- ຖາງຫຍ້າອອກຈາກພື້ນທີ່ ເພື່ອເຮັດໜານກ້າ, ຂະໜາດຂອງໜານ ຄື: ກວ້າງ 1 ແມັດ, ລວງຍາວອີງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງພື້ນທີ່ (ຖ້າໃຊ້ ແມັດພື້ນ 100 ກຸ້ມ, ຄວາມຍາວຂອງໜານທີ່ເໝາະສົມແມ່ນ 40 ຕາແມັດ.
- ຊົ່ວນດິນຈາກສອງຂ້າງຂອງໜານ ໃສ່ໜານໃຫ້ສູງ 40 - 50 ຊຕມ ປະສົມດ້ວຍຝູ່ຄອກທີ່ແຫ້ງ ຈຳນວນ 50 ກລ ຕໍ່ເນື້ອທີ່ 40 ຕາແມັດ.

ການຫວ່ານແມັດພື້ນ

- ໃຫ້ຫວ່ານປູນຂາວຮອງພື້ນໜານ ຈຳນວນ 3 - 5 ກິໂລກຣາມ ຕໍ່ຂະໜາດຂອງໜານ: ກວ້າງ 1 ແມັດ, ຍາວ 40 ແມັດ.
- ເອົາແມັດພື້ນທີ່ກຽມໄວ້ມາຫວ່ານໃຫ້ພໍດີ, ທິດນໍ້າໃຫ້ຊຸ່ມ ແລ້ວຫວ່ານແກບປົກເທິງ, ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງທົດນໍ້າອີກເທື່ອນຶ່ງ.
- ເອົາໄມ້ທີ່ຜາເປັນດ້ວ ມາສັກກິ່ງໃສ່ຂອບໜານທັງສອງເບື້ອງ ແລ້ວເອົາຕາໜ່າງມາມຸງເພື່ອປ້ອງກັນໃນເວລາຝົນຕົກ.

ການບົວລະບັດຮັກສາເບ້ຍກະລໍ່າປີ ໃນໜານ

ການທົດນໍ້າ: ຖ້າຝົນບໍ່ຕົກ, ຄວນທົດນໍ້າມື້ລະເທື່ອໃຫ້ຊຸ່ມພໍດີ ເມື່ອອາຍຸກ້າໄດ້ 20 ວັນ, ໃຫ້ເປີດຕາໜ່າງຂຽວປົກໜານ ກ້າອອກ ເພື່ອໃຫ້ເບ້ຍໄດ້ຖືກແສງແດດ ແລະ ມີຄວາມແຂງແຮງ.

ການກຽມດິນປູກ

ຫຼັງຈາກກ້າເບ້ຍຜັກກະລໍ່າປີ ໄດ້ 23 ວັນ, ຕ້ອງໄດ້ກຽມພື້ນທີ່ເພື່ອປູກ, ຊຶ່ງການກຽມດິນ ຄວນປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ຄວນໂຖໃຫ້ເລິກ 25 - 30 ຊັງຕີແມັດ, ຕາກແດດໄວ້ ປະມານ 5 - 7 ວັນ ແລ້ວຄາດໃຫ້ລະອຽດ
- ໃສ່ຝຸ່ນຄອກຮອງພື້ນ ໃນອັດຕາ 0,5 ກິໂລ ຕໍ່ຕາແມັດ
- ເຮັດເປັນໜານ ສູງ 40 - 50 ຊັງຕີແມັດ, ລວງກວ້າງຂອງໜານ 50 ຊັງຕີແມັດ, ສ່ວນລວງຍາວ ແມ່ນອີງຕາມເນື້ອທີ່.

ການບົງເບ້ຍ

- ການປູກກະລໍ່າປີ ນອກລະດູ ສາມາດປູກໄດ້ ຄື: ເລີ່ມແຕ່ ເດືອນພຶດສະພາ ຫາ ເດືອນກັນຍາ
- ເມື່ອເບ້ຍກະລໍ່າປີ ອາຍຸໄດ້ 25 - 30 ວັນ (ຫຼັງຈາກກ້າ) ຕ້ອງເອົາໄປ ປູກ, ການປູກແມ່ນໃຊ້ສຽມຊຸດເປັນຊຸມຕາມໜານທີ່ໄດ້ກຽມໄວ້, ຊຸດໃຫ້ເລິກ 10 - 15 ຊັງຕີແມັດ, ຊຸດເປັນແຖວສະຫຼຽງ, ໄລຍະຫ່າງ ລະຫວ່າງຕົ້ນ ແລະ ແຖວ ແມ່ນ 40 ຊັງຕີແມັດ.

ການປູກພືດອາຫານສັດເພື່ອລ້ຽງຄວາຍ

ການປູກພືດອາຫານສັດເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການລ້ຽງຄວາຍ ໃນເວລາໃຊ້ແຮງງານ, ສາມາດມີລາຍຮັບເພີ່ມ ແລະ ພຽງພໍ ທີ່ຈະຢຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່.

ການຂາດແຄນອາຫານສັດ

ໃນແຕ່ລະປີ, ທ. ເນັງເລົາລີ ຊາກະສິກອນບ້ານຊ້າງ ເມືອງ ແປກ ແຂວງຊຽງຂວາງ ໄດ້ຊື້ຄວາຍມາໄຖ - ຄາດນາຂອງ ລາວ. ໃນຊ່ວງໃຊ້ແຮງງານແຕ່ລະມື້ ລາວຈະໃຊ້ເວລາປະມານ 3 - 4 ຊົ່ວໂມງ ດ້ວຍຄວາມລຳບາກ ເພື່ອໄປຊອກຫາຫຍ້າມາ ໃຫ້ຄວາຍກິນ. ປົກກະຕິແລ້ວ ຫຍ້າທີ່ຫາມາໄດ້ກໍ່ບໍ່ພຽງພໍ, ຄວາຍກໍ່ຈ່ອຍ. ຫຼັງຈາກໃຊ້ແຮງງານໃນແຕ່ລະປີແລ້ວ ລາວຈະ ຂາຍຄວາຍອອກ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເສຍເວລາຂອງຄອບຄົວ ໃນການ ລ້ຽງຄວາຍ ໃນຊ່ວງທີ່ບໍ່ຕ້ອງການໃຊ້ງານ.

ມີຫຍັງແດ່ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ?

ໃນປີ 2001, ພະນັກງານກະສິກໍາເມືອງ ໄດ້ແນະນໍາໃຫ້ ເນັງເລົາລີ ທົດລອງປູກ ແລະ ນໍາໃຊ້ພືດອາຫານສັດ 6 ຊະນິດ ເພື່ອລ້ຽງຄວາຍ ຂອງລາວ ໃນຊ່ວງລະດູຝົນ. ໃນປີນີ້ເອງ ຄວາຍຂອລາວມີນ້ຳໜັກ ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ເວລາຂາຍອອກ ກໍ່ມີກໍ່ໄລ. ສອງປີຕໍ່ມາ ລາວໄດ້ນໍາ ໃຊ້ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າໄຮ່ຂອງຄອບຄົວລາວ ທັໝົດ 5.000 ຕາລາງແມັດ ມາປູກຫຍ້າເພື່ອລ້ຽງຄວາຍຕະຫຼອດປີ.

ວິທີການໃໝ່ໃນການລ້ຽງສັດ

ການປູກພືດອາຫານສັດ, ສາມາດຮັກສາເວລາຂອງຄອບຄົວໄດ້ 2 - 3 ຊົ່ວໂມງ ຕໍ່ມື້ ແລະ ປ່ຽນແປງວິທີການລ້ຽງສັດ ມາເປັນການຜະລິດແບບກະເສດສຸມ.

ໃນປີຜ່ານມາລາວໄດ້ ທອມຄວາຍ 4 ໂຕ ຂາຍ ຊຶ່ງໄດ້ກໍາໄລ 1.800.000 ກີບ. ລາວ ໄດ້ລ້ຽງຄວາຍໄວ້ຢູ່ໃກ້ ກັບເຮືອນຕະຫຼອດປີ, ເຊົາຖາງປ່າເຮັດໄຮ່, ຄອບຄົວອື່ນໆ ພາຍ ໃນບ້ານກໍ່ໄດ້ລິເລີ່ມ ປະຕິບັດຄືກັນກັບລາວ.

ການປູກປ່າ

ປ່າສາ ສາມາດປູກກັບພືດໄຮ່ ຫຼື ສາມາດເກີດຂຶ້ນເອງໄດ້

ຜົນດີຂອງການປູກປ່າປົນກັບພືດໄຮ່

- ເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງຊາວໄຮ່
- ໄດ້ລາຍຮັບຈາກພືດແຊມ
- ປ່າສາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດຂອງພືດແຊມຫຼຸດລົງ

ອຸປະກອນ

ສິ່ງທີ່ສາມາດໃຊ້ປູກມີ ຄື: ເບ້ຍທີ່ກ້າໃສ່ຖົງ, ການຕັດຮາກ ແລະ ໃຊ້ເບ້ຍຈາກຮາກ. ການໃຊ້ເບ້ຍປູກ ຈະມີເປົ້າເຊັ່ນການລອດຕາຍສູງທີ່ສຸດ, ສຳຮອງລົງມາແມ່ນການໃຊ້ເບ້ຍຈາກຮາກ, ສ່ວນວິທີຕັດຮາກແມ່ນບໍ່ຢາກແນະນຳໃຫ້ປູກ ເພາະວ່າເປົ້າເຊັ່ນການລອດຕາຍຕ່ຳ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ທັງສາມວິທີນີ້ ໃຫ້ຊຳໃສ່ຖົງຢ່າງກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງນຳໄປປູກ.

ການໃຊ້ເບ້ຍປູກ

ການຕັດຮາກ ແລະ ໃຊ້ເບ້ຍຈາກຮາກ

ໄລຍະເວລາໃນການປູກ

ຄວນປູກປ່າໃນຊ່ວງທ້າຍເດືອນພຶດສະພາ ຫາທ້າຍເດືອນມິຖຸນາ ເມື່ອໃຊ້ເບ້ຍ ແລະ ເບ້ຍຈາກຮາກປູກພາຍຫຼັງທີ່ຝົນຕົກ ເປົ້າເຊັ່ນການລອດຕາຍ ແມ່ນສູງທີ່ສຸດ

ການເສຍຫຍ້າອ້ອມຕົ້ນປ່າທ້າຍລະດູແລ້ງ

ຕົ້ນປ່າໃນຊ່ວງເກັບກ່ຽວເຂົ້າ

ໄລຍະຫ່າງໃນການປູກ

ຄວນປູກປ່າດ້ວຍໄລຍະຫ່າງ 2 x 2 ແມັດ

ການເຕີບໂຕຂອງປ່າ ແລະ ການເສຍຫຍ້າ

ພາຍຫຼັງປູກປ່າແລ້ວ ໂດຍສົມທົບກັບຕົ້ນປ່າເກົ່າ ທີ່ປົ່ງຂຶ້ນໃໝ່ ເຫັນວ່າປ່າເຕີບໂຕຊ້າ ເຊິ່ງໃນຊ່ວງທ້າຍລະດູຝົນອາດຈະສູງພຽງແຕ່ 1 - 2 ແມັດ ໃຫ້ສືບຕໍ່ເສຍຫຍ້າຈົນກວ່າປ່າເຕີບໂຕໄດ້ດີ.

ການປົວລະບັດຮັກສາ

ການໃຫ້ນ້ຳ

ຖ້າຝົນບໍ່ຕົກ, ຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ນ້ຳ 1 ເທື່ອ ຕໍ່ອາທິດ ຈະໃຫ້ຕາມຮ່ອງ ຫຼື ຫົດຕາມຕົ້ນ, ແລ້ວແຕ່ເງື່ອນໄຂ (ການໃຫ້ນ້ຳຕ້ອງໃຫ້ຢ່າງພຽງພໍ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ປູກເກີນໄປ).

ການເສຍຫຍ້າພວນດິນ

ການເສຍຫຍ້າແມ່ນ 7 ວັນ ຕ້ອງເສຍຫຍ້າ 1 ເທື່ອ, ວິທີເສຍຄວນເສຍເອົາເຂົ້າໄປຖິ້ມໂຄນຕົ້ນຂອງຜັກກະລຳປີ, ຄວນເສຍຫຍ້າ ແລະ ພວນດິນໄປພ້ອມໆ ກັນ, ເມື່ອຕົ້ນຜັກກະລຳປີ ມີໃບໃຫຍ່ປົກຄຸມດິນແລ້ວ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເສຍຫຍ້າອີກ.

ການໃສ່ຝຸ່ນ

ການໃສ່ຝຸ່ນຄວນນຳໃຊ້ຝຸ່ນໝັກ ຫຼື ຝຸ່ນຄອກທີ່ແຫ້ງ ແລະ ລະລາຍຕົວດີແລ້ວ, ຄວນແບ່ງໃສ່ 2 ເທື່ອ ຕໍ່ລະດູການ ຄື:

ຄັ້ງທີ 1: ໃສ່ຮອງພື້ນກ່ອນປູກ ໂດຍຫວ່ານໃຫ້ທົ່ວບໍລິເວນພື້ນທີ່ ໃນອັດຕາ 0,5 ກິໂລ / ຕາແມັດ ແລ້ວຈຶ່ງຍົກໜານ.

ຄັ້ງທີ 2: ຫຼັງຈາກປູກໄດ້ 30 ວັນ ໃຫ້ພວນດິນຫ່າງຈາກຕົ້ນ 10 ຊ.ຕມ. ໂຮຍຝຸ່ນໃສ່ ໃນອັດຕາ 100 ກຸກມ / ຕົ້ນ ຫຼື 0,5 ກິໂລ / ຕາແມັດ.

ພະຍາດ ແລະ ແມງໄມ້ ທີ່ມັກພົບໃນການປູກກະລຳປີ ນອກລະດູ

- **ພະຍາດເບ້ຍເປື້ອຍ**, ວິທີປ້ອງກັນ ຄື: ໃຊ້ປູນຂາວຫວ່ານໃຫ້ທົ່ວໜານກ້າ ເພື່ອຂ້າເຊື້ອໂຮກ ໃນອັດຕາ 6 ກິໂລ / 40 ຕາແມັດ ຫຼື ຫຼັງຈາກຝົນຕົກເຊົ້າຕ້ອງເອົານ້ຳທຳມະດາລ້າງນ້ຳຝົນອອກ ພ້ອມທັງເປີດຕາໜ່າງມຸງໜານກ້າອອກ.
- **ພະຍາດຫົວເນົ່າ**, ວິທີປ້ອງກັນ ຄື: ຖ້າພົບເຫັນຕົ້ນທີ່ເປັນພະຍາດຫົວເນົ່າ ໃຫ້ຕັດຖິ້ມເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂະຫຍາຍໄປທາງຕົ້ນອື່ນ.
- **ບັງໄຍຜັກ**, ວິທີປ້ອງກັນ ແລະ ກຳຈັດ ຄື: ການປ່ອຍແມງໄມ້ເປັນປະໂຫຍດເຂົ້າກຳຈັດ ເຊັ່ນ: ແຕນບຽນ.
- **ບັງເຈາະຫົວກະລຳ**, ວິທີປ້ອງກັນ ແລະ ກຳຈັດ ຄື: ສິດສະໝຸນໄພຈາກຂົມກະເດົາ ທຸກໆ 7 ວັນ.

ການເກັບກ່ຽວ

ອາຍຸແຕ່ເລີ້ມກ້າເບ້ຍ ຈົນຮອດເວລາເກັບກ່ຽວ ແມ່ນ 90 - 120 ວັນ, ວິທີການສັງເກດກ່ອນການເກັບກ່ຽວ ຄື: ຈະໃຊ້ມືບີບເບິ່ງຄວາມແໜ້ນຂອງຫົວຜັກກະລຳ ຖ້າຫົວໃດຫາກແໜ້ນແມ່ນເກັບກ່ຽວໄດ້.

ຜົນໄດ້ຮັບ

ໃນເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ ຈະໃຊ້ແນວພັນ 625 ກຸກມ ແລະ ປູກໄດ້ 62.500 ຕົ້ນ. ຜົນໄດ້ຮັບ ສະເລ່ຍ 8.000 ກິໂລ / ເຮັກຕາ; ລາຍໄດ້ສະເລ່ຍ ທັງໝົດ ແມ່ນ 14.400.000 ກີບ / ເຮັກຕາ (ປີ 2005).

ໂດຍ:	1. ທ. ຄວນ ວັນນະສັກ,	ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາກເໜືອ,	ໂທ: 071 2120991
	2. ທ. ຄຳສົມພງ,	ຫ້ອງການປະສານງານ ເມືອງໂພນໄຊ ແຂວງຫຼວງພະບາງ	
	3. ນ. ຄຳບໍ່,	ຫ້ອງການປະສານງານ ເມືອງນາໝີ ແຂວງອຸດົມໄຊ	ໂທ: 081 212334

ການປູກຖົ່ວດິນສັບຫວ່າງແຖວສາລີ

ເພື່ອຮັກສາ ແລະ ປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງດິນ ທັງເປັນການສ້າງລາຍຮັບເພີ່ມໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ເຫັນວ່າການປູກພືດດ້ວຍຮູບແບບປະສົມປະສານ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ.

ຄຸນປະໂຫຍດ

ສາລີ ແລະ ຖົ່ວດິນ ເປັນພືດອາຍຸສັ້ນ, ສາມາດປູກໄດ້ໃນລະດູແລ້ງ ແລະ ລະດູຝົນ. ເມັດຂອງສາລີ ແລະ ຖົ່ວດິນ ໃຊ້ເປັນອາຫານຂອງຄົນ ແລະ ສັດ ເຊັ່ນ: ເຮັດເຂົ້າໜົມ, ອາຫານສັດ ແລະ ອື່ນໆ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງປູກເພື່ອຂາຍເປັນສິນຄ້າ ສາມາດສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ ອີກດ້ວຍ. ເສດຂອງຕົ້ນຖົ່ວດິນສາມາດປັບປຸງດິນ ແລະ ເຮັດຝຸ່ນບົ່ມໄດ້. ເສດຂອງຕົ້ນສາລີ ແມ່ນໃຊ້ເປັນອາຫານສັດ.

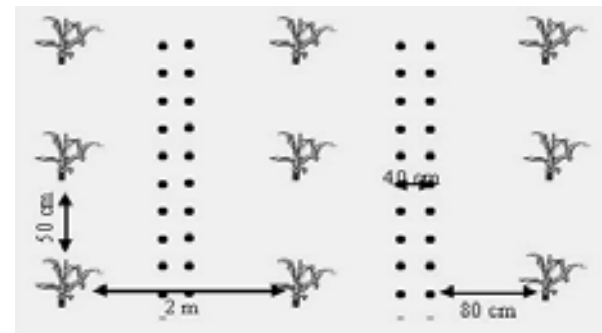
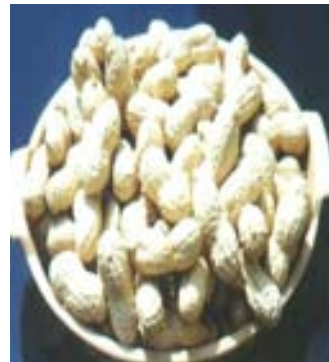
ການປູກ

ປີນຶ່ງສາມາດປູກໄດ້ 2 ຮອບ: ຮອບທີ 1 ປູກໃນທ້າຍເດືອນມີນາ ຫາ ເດືອນເມສາ ແລະ ຮອບທີ 2 ປູກເດືອນສິຫາ ຫາ ເດືອນກັນຍາ. ໂດຍປູກຖົ່ວດິນ ແລະ ສາລີພ້ອມກັນ, ໃຊ້ສຽມ ຫຼື ຈີກຊຸດເປັນຊຸມ ແລ້ວຢອດເມັດລົງ 2 - 3 ເມັດ ຕໍ່ຊຸມ.

ການປູກສາລີ: ໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງແຖວ 2 ແມັດ ແລະ ລະຫວ່າງຕົ້ນ 50 ຊຕມ.

ການປູກຖົ່ວດິນ: ໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງແຖວ 40 ຊຕມ ແລະ ລະຫວ່າງຕົ້ນ 50 ຊຕມ.

ເມື່ອປູກສາລີ ແລະ ຖົ່ວດິນໄດ້ 5 - 7 ວັນ, ໃຫ້ປູກຄືນຕົ້ນທີ່ບໍ່ອອກ ຫຼື ຫຼີກຕົ້ນໃນຊຸມທີ່ມັນອອກຫຼາຍໄປປູກໃສ່ຊຸມທີ່ບໍ່ອອກ ໃຫ້ມີ 2 ຕົ້ນ ຕໍ່ຊຸມ.

ການເສຍຫຍ້າ

ເມື່ອເຮົາສັງເກດເຫັນວ່າ ຫຍ້າຢູ່ໃນພື້ນທີ່ທີ່ມີຫຼາຍກໍ່ຄວນເສຍອອກ ໂດຍການນຳໃຊ້ແວກ ແລະ ຈີກ. ເສຍຫຍ້າ 2 - 3 ເທື່ອ ຕໍ່ລະດູການ. ການປູກຖົ່ວດິນສັບຫວ່າງສາລີ ເຫັນວ່າເປັນການຫຼຸດຜ່ອນແຮງງານໃນການເສຍຫຍ້າ ຈາກ 3 ເທື່ອ ມາເປັນ 2 ເທື່ອ ຕໍ່ລະດູການ.

ໂດຍ: 1. ທ. ອຸໄທ ສິສະຫວັດ, ວຽງມະນີ ນະວົງໄຊ, ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາກເໜືອ ໂທ: 071 212099
2. ທ. ໄຊວັນຊາ ສຸຂີ, ຫ້ອງການປະສານງານ ເມືອງໂພນໄຊ
3. ນ. ຄຳບໍ່ ອິນທາ, ຫ້ອງການປະສານງານ ເມືອງນາພັງ, ໂທ: 081 212334

ການເກັບກ່ຽວ

ເມື່ອຖົ່ວດິນ ມີອາຍຸໄດ້ 95 - 110 ວັນ ແລະ ສາລີ ມີອາຍຸໄດ້ 120 - 125 ວັນ ກໍ່ສາມາດເກັບກ່ຽວໄດ້.

ຜົນໄດ້ຮັບ

ການປູກພືດແບບປະສົມປະສານໃນພື້ນທີ່ດຽວກັນ ແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ 2 ຢ່າງ ຄື:

- ຜົນຜະລິດຈາກຖົ່ວດິນ ສະເລ່ຍ 500 ກິໂລ / ເຮັກຕາ ລາຄາ 1 ກິໂລ ແມ່ນ 5.000 ກີບ (ປີ 2005)
- ຜົນຜະລິດຈາກສາລີ ສະເລ່ຍ 3.500 ກິໂລ / ເຮັກຕາ ລາຄາ 1 ກິໂລ ແມ່ນ 800 - 1.000 ກີບ (ປີ 2005)

ການບົວລະບັດຮັກສາຕົ້ນໄມ້

1. ຫຼັງຈາກປູກ, ຄວນຫົດນ້ຳຢ່າງໜ້ອຍສອງເທື່ອ ຕໍ່ອາທິດຈົນກວ່າຝົນຕົກເປັນປົກກະຕິ
2. ເອົາເພືອງ ຫຼື ຫຍ້າຢາຍປົກຄຸມໜ້າດິນອ້ອມຕົ້ນໄມ້ ເພື່ອຮັກສາຄວາມຊຸ່ມຂອງ ດິນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຫຍ້າ

3. ຫຼັງຈາກປູກໄດ້ນຶ່ງເດືອນ ໃຫ້ບາດແຜ່ນຢາງຄຽນປາກບາດທາບງ່າອອກ

4. ບົດດອກ ແລະ ໝາກທີ່ເກີດ ໃນປີທີ 1 - 2 ເພື່ອໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ຈະເລີນເຕີບໂຕເສຍກ່ອນ

5. ຕັດຍອດໃໝ່ທີ່ເກີດຈາກຕົ້ນຕໍ ຫຼື ເກີດລຸ່ມຮອຍທາບງ່າ ເພື່ອໃຫ້ຍອດພັນຂະຫຍາຍຕົວດີ
6. ໃນລະດູແລ້ງ ຂອງປີທີ 1 ຄວນຫົດນ້ຳໃຫ້ຊຸ່ມຢ່າງໜ້ອຍ 2 ເທື່ອ ຕໍ່ອາທິດ

ການປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກທີ່ຖືກວິທີ

1. ການປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະດູການ
ຄວນປູກໃນຕົ້ນລະດູຝົນ.

2. ປູກໃນໄລຍະຫ່າງ ລະຫວ່າງຕົ້ນທີ່ເໝາະສົມ ຄື:

- ຕົ້ນໄມ້ຊົງຟຸ່ມໃຫຍ່ 8 ແມັດ x 8 ແມັດ
- ຕົ້ນໄມ້ຊົງຟຸ່ມນ້ອຍ 4 ແມັດ x 4 ແມັດ

3. ຊຸດຊຸມປູກໃຫ້ກວ້າງ ຄື:

- ຕົ້ນໄມ້ຊົງຟຸ່ມໃຫຍ່ 1 ແມັດ x 1 ແມັດ x 1 ແມັດ
- ຕົ້ນໄມ້ຊົງນ້ອຍ 50 ຊຕມ x 50 ຊຕມ x 50 ຊຕມ

4. ປະສົມດິນຊັ້ນໜ້າກັບຝຸ່ນຄອກ ແລະ ຝຸ່ນວິທະຍາສາດ
ໃນອັດຕາສ່ວນ 1 ຕໍ່ 1 ແລ້ວເອົາໃສ່ພື້ນຊຸມ ໂດຍເອົາ
ດິນຊັ້ນລຸ່ມໃສ່ເທິງ.

5. ເອົາເບ້ຍໄມ້ອອກຈາກຖົງດ້ວຍຄວາມລະມັດ
ລະວັງ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ດິນແຕກກະຈາຍ

6. ຊຸດຊຸມເອົາເບ້ຍໄມ້ລົງ ແລ້ວຖິມດິນອ້ອມເບ້ຍ
ໄມ້ໃຫ້ຮາບພຽງກັບລະດັບປາກຊຸມ

7. ພາຍຫຼັງປູກແລ້ວ ໃຫ້ທົດນໍ້າຈົນປູກຊຸ່ມດີ
ແລະ ເອົາເພືອງເຂົ້າ ຫຼື ຫຍ້າປົກອ້ອມ
ເບ້ຍໄມ້

ການປູກຖົ່ວເຫຼືອງສັບຫວ່າງແຖວສາລີ

ປະຈຸບັນເຫັນວ່າຂະບວນການປູກສາລີເປັນສິນຄ້າຂອງຊາວກະສິກອນ ຢູ່ເຂດພູດອຍ
ກໍາລັງຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວວາ, ແຕ່ການຜະລິດດັ່ງກ່າວ ສ່ວນຫຼາຍເຂົາເຈົ້າປູກແຕ່ພືດຊະ
ນິດດຽວຕໍ່ເນື່ອງກັນຫຼາຍປີ ຊຶ່ງເປັນສາຍເຫດນຶ່ງທີ່ພາໃຫ້ເກີດດິນເຊື່ອມໂຊມ, ຜະລິດຕະ
ພາບຫຼຸດລົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອຊອກວິທີແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນການເຊື່ອມໂຊມ
ຂອງດິນ, ປັບປຸງໂຄງສ້າງ ແລະ ເພີ່ມທາດບໍາລຸງໃຫ້ແກ່ດິນ ແລະ ທັງເປັນການເພີ່ມລາຍ
ຮັບໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ດໍາເນີນການທົດລອງ ໂດຍໄດ້ນໍາ
ເອົາໝາກຖົ່ວເຫຼືອງ ມາປູກສະລັບກັບສາລີ, ຊຶ່ງຂັ້ນຕອນ ແລະ ລາຍລະອຽດຕ່າງໆ ມີຄື:

ຄຸນປະໂຫຍດ

ສາລີ ແລະ ຖົ່ວເຫຼືອງເປັນພືດອາຍຸສັ້ນ, ສາມາດປູກໄດ້ໃນລະດູຝົນ ແລະ ລະດູແລ້ງ. ເມັດຂອງສາລີ ແລະ ຖົ່ວເຫຼືອງ ໃຊ້
ເປັນອາຫານຂອງຄົນ ແລະ ສັດ ເຊັ່ນ: ເຮັດເຂົ້າໜົມ, ນອກນັ້ນ ຍັງປູກເພື່ອຂາຍເປັນສິນຄ້າ ສາມາດສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່
ຄອບຄົວໄດ້ອີກດ້ວຍ. ເສດຂອງຕົ້ນຖົ່ວເຫຼືອງສາມາດປັບປຸງດິນ ແລະ ເສດຂອງຕົ້ນສາລີ ສາມາດນໍາໄປເປັນອາຫານສັດ.

ການປູກ

ການປູກຖົ່ວເຫຼືອງປະສົມກັບສາລີ ສາມາດປູກໄດ້ 2 ເທື່ອ ຕໍ່ປີ. ເທື່ອທີ 1 ປູກໃນຕົ້ນລະດູ
ຝົນ ຄື: ທ້າຍເດືອນພຶດສະພາ - ເດືອນມີນາ ແລະ ເທື່ອທີ 2 ປູກໃນເດືອນກັນຍາ - ເດືອນ
ຕຸລາ. ໃຊ້ສູນຊຸດເປັນຊຸມ ແລ້ວຍອດເມັດລົງ 2 - 3 ເມັດ ຕໍ່ຊຸມ.

ກາປູກສາລີ: ໄລຍະຫ່າງ ລະຫວ່າງແຖວ 2 ແມັດ ແລະ ລະຫວ່າງຕົ້ນ 50 ຊຕມ.

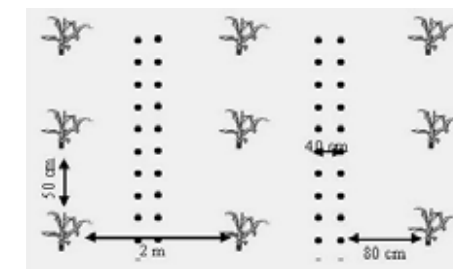
ການປູກຖົ່ວເຫຼືອງ: ໄລຍະຫ່າງ ລະຫວ່າງແຖວ 40 ຊຕມ ແລະ ລະຫວ່າງຕົ້ນ 20 ຊຕມ.

ເມື່ອປູກສາລີ ແລະ ຖົ່ວດິນ ໄດ້ 5 - 7 ວັນ ໃຫ້ປູກຄືນຕົ້ນທີ່ບໍ່ອອກ ຫຼື ຫຼີກຕົ້ນໃນຊຸມທີ່ມັນ
ອອກຫຼາຍ ໄປປູກໃສ່ຊຸມທີ່ບໍ່ອອກ ໃຫ້ມີ 2 ຕົ້ນ ຕໍ່ຊຸມ.

ການເສຍຫຍ້າ

ເມື່ອເຮົາສັງເກດເຫັນວ່າ ຫຍ້າຢູ່ໃນພື້ນທີ່ມີຫຼາຍກໍ່ຄວນເສຍຫຍ້າອອກ ໂດຍ
ນໍາໃຊ້ແວກ ແລະ ຈີກ. ການເສຍຫຍ້າ ແມ່ນເສຍ 2 - 3 ເທື່ອ ຕໍ່ລະດູການ.
ການປູກຖົ່ວດິນສັບຫວ່າງສາລີ ເຫັນວ່າເປັນການຫຼຸດຜ່ອນແຮງງານໃນການ
ເສຍຫຍ້າ ຈາກ 3 ເທື່ອ ມາເປັນ 2 ເທື່ອ ຕໍ່ລະດູການ.

ການເກັບກຸ່ວ

ເມື່ອຖົ່ວເຫຼືອງມີອາຍຸໄດ້ 85 - 90 ວັນ ຫຼື ສັງເກດເບິ່ງຝັກຂອງຖົ່ວເຫຼືອງ
ເປັນ ສີນ້ຳຕານແກ່ ກໍ່ສາມາດເກັບກຸ່ວໄດ້ ແລະ ສາລີ ມີອາຍຸໄດ້ 120
- 125 ວັນ ກໍ່ສາມາດເກັບກຸ່ວໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ຜົນໄດ້ຮັບ

ການປູກພືດແບບປະສົມປະສານໃນພື້ນທີ່ດຽວກັນ ແມ່ນ
ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ 2 ຢ່າງ ຄື:

- ໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດຈາກຖົ່ວເຫຼືອງ ສະເລ່ຍ
400 ກິໂລ / ເຮັກຕາ
- ໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດຈາກສາລີ ສະເລ່ຍ
3.500 ກິໂລ / ເຮັກຕາ

ໂດຍ: 1. ທ. ອຸໄທ ສິສະຫວັດ, ວຽງມະນີ ນະວົງໄຊ, ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້
ພາກເໜືອ, ໂທ: 071 212099
2. ທ. ໄຊວັນຊາ ສຸຂີ, ຫ້ອງການປະສານງານ ເມືອງໂພໄຊ
3. ນ. ຄໍາບໍ່ ອິນທາ, ຫ້ອງການປະສານງານ ເມືອງນາໝີ, ໂທ: 081 212334

ການປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກປະສົມປະສານກັບພືດໄລຍະສັ້ນ

ການປູກພືດແບບປະສົມປະສານ (ໄມ້ໃຫ້ໝາກ) ໃນພື້ນທີ່ດິນຄ້ອຍຊັນ ໂດຍການປູກພືດໄລຍະສັ້ນຕາມຫວ່າງແລວຕ້ານ ເຈື່ອນຈະຊ່ວຍໃນການອະນຸລັກດິນ ແລະ ນ້ຳ. ພືດໄລຍະສັ້ນທີ່ສາມາດປູກຕາມຫວ່າງແລວຕ້ານເຈື່ອນ ເຊັ່ນ: ໝາກເດືອຍ, ສາລີ, ເຂົ້າບົກ, ພືດຕະກູນຖົ່ວ ແລະ ພືດຜັກ ສາມາດປູກໄດ້ ແຕ່ 1 - 4 ປີ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ການປູກແບບປະສົມປະສານ ຈະເປັນການສ້າງລາຍຮັບເພີ່ມໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວໄດ້ຍາວນານ. ໄມ້ໃຫ້ໝາກ ສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດ ເລີ່ມແຕ່ປີທີ 4 ຂຶ້ນໄປ (ອີງຕາມແຕ່ລະຊະນິດຂອງພືດ).

ການປູກໝາກນັດ ສັບຫວ່າງແລວໄມ້ໃຫ້ໝາກ

ການປູກພືດໄລຍະສັ້ນ (ເຂົ້າບົກ) ຕາມຫວ່າງແລວໄມ້ໃຫ້ໝາກ

ກ່ອນການປູກພືດຕ້ອງເຮັດແລວກັນເຈື່ອນ, ໂດຍການວັດແທກເສັ້ນແລວລະດັບຕັດຕາມຄວາມຄ້ອຍຊັນກ່ອນ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ໄມ້ໂຕ A (ດັ່ງສະແດງໃນຮູບ) ໂດຍການສັງເກດເບິ່ງເຊືອກລູກດິງຜ່ານຈຸດໃຈກາງທີ່ໝາຍ ແລ້ວໃຊ້ໄມ້ຫຼັກປັກໝາຍໄວ້ເພື່ອກຳນົດເສັ້ນແລວລະດັບ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍ່ເຮັດແບບນີ້ຕໍ່ໄປເລື້ອຍໆ ແລ້ວຈະໄດ້ເສັ້ນລະດັບຕາມທີ່ຕ້ອງການ. ລະດູການປູກທີ່ເໝາະສົມ ແມ່ນຕົ້ນລະດູຝົນ ຄື: ຕົ້ນເດືອນມິຖຸນາ.

ວິທີຂຸດຂຸມ: ຂຸດເອົາດິນຊັນໜ້າ ແລະ ຊັນລຸ່ມມາກອງໄວ້ນຳກັນ, ຕາກແດດໄວ້ ປະມານ 1 ອາທິດ, ເອົາດິນທີ່ກອງໄວ້ປະສົມໃສ່ຝຸ່ນຄອກ 1 ຕໍ່ 1 ແລ້ວເອົາລົງຂຸມປູກ, ຖິ້ມໃຫ້ເຕັມຂຸມ ປະໄວ້ 1 - 2 ອາທິດ ກ່ອນປູກ.

ໄລຍະປູກ

- ໄມ້ໃຫ້ໝາກທີ່ມີຊົງຟຸ່ມໃຫຍ່ ໃຫ້ປູກ 8 ແມັດ x 8 ແມັດ ເຊັ່ນ: ລຳໄຍ ແລະ ລິນຈີ່.
- ໄມ້ໃຫ້ໝາກທີ່ມີຊົງຟຸ່ມນ້ອຍ ໃຫ້ປູກ 4 ແມັດ x 4 ແມັດ ເຊັ່ນ: ໝາກກ້ຽງ, ໝາກນາວ, ໝາກພຸກ ແລະ ໝາກໝັ້ນ.

ຂະໜາດຂອງຂຸມ

- ຖ້າເປັນດິນທີ່ບໍ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ໃຫ້ຂຸດ: ກວ້າງ 1 ແມັດ, ຍາວ 1 ແມັດ ແລະ ເລິກ 1 ແມັດ.
- ຖ້າເປັນດິນທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ໃຫ້ຂຸດ: ກວ້າງ 0,5 ແມັດ, ຍາວ 0,5 ແມັດ ແລະ ເລິກ 0,5 ແມັດ

ການປູກຖົ່ວແຮ ໝູນວຽນກັບເຂົ້າບົກ

ເຫດຜົນທີ່ຕ້ອງປູກຖົ່ວແຮ

ເພື່ອຂາຍ ຫຼື ໃຊ້ເປັນອາຫານສັດ

ເພື່ອລ້ຽງຄັງ

ເພື່ອປັບປຸງດິນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຫຍ້າໃນໄຮ່ເຂົ້າ

ການປູກຖົ່ວແຮ ເປັນພືດໝູນວຽນຢູ່ໃນໄຮ່ເຂົ້າ

ຖົ່ວແຮ ສາມາດປູກໄດ້ດີໃນດິນເກືອບທຸກຊະນິດ ແລະ ສາມາດປູກຮ່ວມກັບເຂົ້າໄຮ່ໄດ້. ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງຖົ່ວແຮ ຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເຂົ້າ ຄວນປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ປູກຖົ່ວແຮຫຼັງຈາກປູກເຂົ້າໄດ້ ປະມານ 3 ອາທິດ
- ປູກໃນໄລຍະຫ່າງ 1,5 ແມັດ x 1,5 ແມັດ, ໃສ່ປະມານ 4 - 5 ແກ່ນ ຕໍ່ຂຸມ (ປະມານ 3 ກິໂລ / ເຮັກຕາ)

ການເກັບກ່ຽວ

- ຖົ່ວແຮ ສາມາດເກັບກ່ຽວໄດ້ 2 ຄັ້ງ ໃນລະຫວ່າງ ເດືອນມີນາ ຫາ ເດືອນເມສາ
- ຜົນຜະລິດຂຶ້ນກັບສະພາບແວດລ້ອມຫຼາຍປັດໃຈ ແຕ່ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 200 - 800 ກິໂລ / ເຮັກຕາ
- ຖົ່ວແຮ ສາມາດເກັບກ່ຽວໄດ້ ໃນໄລຍະ 2 ປີ ແຕ່ຜົນຜະລິດຂອງປີທີ 2 ຈະໄດ້ໜ້ອຍກວ່າປີທີ 1.

ບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນການປູກຖົ່ວແຮ

ຊາວກະສິກອນໄດ້ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ ການເກັບກ່ຽວເຂົ້າທີ່ປູກຮ່ວມກັບຖົ່ວແຮ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຕົ້ນເຂົ້າຢູ່ອ້ອມຕົ້ນຖົ່ວແຮ ແລະ ຍັງຕ້ອງໃຊ້ເວລາດົນໃນການຕາກ.

ຈຳພວກແມງໄມ້ ເຊັ່ນ: ດ້ວງກິນຝັກ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດຖົ່ວແຮຕົກຕ່ຳ.

ການເກັບກ່ຽວເຂົ້າທີ່ປູກຮ່ວມກັບຖົ່ວແຮ

ການປູກຖົ່ວເຫຼືອງໃນລະດູແລ້ງໃສ່ນາຫຼັງຈາກເກັບກ່ຽວເຂົ້າ

ຖົ່ວເຫຼືອງ ເປັນພືດຕະກູນຖົ່ວຊະນິດນຶ່ງທີ່ມີຫຼາຍແນວພັນ ແລະ ມີອາຍຸແຕກຕ່າງກັນ ເຊັ່ນ: ແນວພັນດໍ ແລະ ແນວພັນປີ ໂດຍແຕ່ລະແນວພັນແມ່ນອອກດອກພ້ອມກັນ ຫຼື ອອກດອກແຕກຕ່າງກັນ.

ການນໍາໃຊ້ຖົ່ວເຫຼືອງ

- ພືດເສດຖະກິດ:** ເພື່ອຂາຍ ແລະ ເປັນອາຫານສັດ
- ຝັກທີ່ກິນໄດ້:** ຝັກສີຂຽວຂອງຖົ່ວເຫຼືອງສາມາດເອົາໄປຕົ້ມ ແລ້ວກິນເປັນອາຫານຫວ່າງ.

ການກຽມດິນ

ຫຼັງຈາກເກັບກ່ຽວເຂົ້ານາແລ້ວ ໃຫ້ປູກໝາກຖົ່ວເຫຼືອງໃສ່ໃນນາເລີຍ ໂດຍປະຕໍ່ເຟືອງປົກດິນໄວ້ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຫຍ້າເກີດ. ກ່ອນຈະປູກຖົ່ວເຫຼືອງ ຄວນທົດນໍ້າໃຫ້ດິນປຽກເສຍກ່ອນ.

ການປູກ

ຄວນປູກຖົ່ວເຫຼືອງເປັນແຖວ ໂດຍໄລຍະຫ່າງ ລະຫວ່າງແຖວ ແມ່ນ 50 - 60 ຊຕມ ແລະ ໄລຍະຫ່າງ ລະຫວ່າງຕົ້ນ ແມ່ນ 5 ຊຕມ ໂດຍໃສ່ 2 ເມັດ ຕໍ່ຊຸມ.

ການໃຫ້ນໍ້າ

ການໃຫ້ນໍ້າແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ສຸດໃນການປູກຖົ່ວເຫຼືອງ ໃນລະດູແລ້ງ ສະນັ້ນ, ຄວນປ່ອຍນໍ້າໃສ່ຖົ່ວເຫຼືອງ ອາທິດລະເທື່ອ. ໂຮ່ນາຈະຕ້ອງລະບາຍນໍ້າເຂົ້າ - ອອກເປັນປະຈໍາ ເພາະວ່າ ຖ້າປະໃຫ້ນໍ້າຂັງຢູ່ໃນນາດິນ ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນບໍ່ດີແກ່ຖົ່ວເຫຼືອງ.

ການເສຍຫຍ້າ

ຖ້າຫາກໃຊ້ຕໍ່ເຟືອງປົກດິນໄວ້ ຈະຫຼຸດຜ່ອນເວລາໃນການເສຍຫຍ້າ.

ການເກັບກ່ຽວ ແລະ ຟາດຖົ່ວເຫຼືອງ

ເມື່ອຝັກຂອງຖົ່ວເຫຼືອງແກ່ເປັນສີເຫຼືອງ ຫຼື ສີນ້ຳຕານ ແລະ ໃບຂອງມັນລົ້ນອອກຈາກລໍາຕົ້ນໝົດແລ້ວ ກໍ່ສາມາດເກັບກ່ຽວຖົ່ວເຫຼືອງໄດ້. ການຟາດຖົ່ວເຫຼືອງແມ່ນຍາກຫຼາຍ ຊາວນາບາງຄົນໃຊ້ລົດໄຖປັ່ນ ຝັກຖົ່ວເຫຼືອງ ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ ຊາວນາບາງຄົນເອົາຖົ່ວເຫຼືອງໃສ່ເປົາ ແລ້ວຕີເອົາ.

ບາງບັນຫາທີ່ອາດຈະພົບເຫັນໃນການປູກຖົ່ວເຫຼືອງ

ໝູ: ອາດເປັນບັນຫານຶ່ງໃນຊ່ວງໄລຍະຈະເກັບກ່ຽວຖົ່ວເຫຼືອງ ໂດຍສະເພາະ ຢູ່ບ່ອນທີ່ປູກຖົ່ວເຫຼືອງໜ້ອຍ.

ແມງໄມ້: ອາດເປັນບັນຫານຶ່ງຖ້າວ່າມັນເຂົ້າທໍາລາຍຕົ້ນຖົ່ວເຫຼືອງ ໃນຊ່ວງທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 3 ອາທິດ.

ຫຼັງຈາກປູກໄດ້ 1 ປີ ຄວນເສຍຫຍ້າ ແລະ ພວນດິນອ້ອມຕົ້ນ ໃນວົງກວ້າງ 1 ແມັດ.

ການໃສ່ຝຸ່ນ: ຫຼັງຈາກປູກໄດ້ 1 ປີ, ຄວນສັງເກດເບິ່ງ ຖ້າເຫັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກບໍ່ງາມ ຕ້ອງໃສ່ຝຸ່ນຄອກ ຫຼື ຝຸ່ນບົ່ມ 5 - 10 ກິໂລ ຕໍ່ຕົ້ນ ໂດຍການໃສ່ອ້ອມຕົ້ນຕາມຊິງຟຸ່ມຂອງຕົ້ນໄມ້.

ວິທີການປູກ ຄວນຊຸດຊຸມໃຫ້ໄດ້ຂະໜາດພໍດີກັບເບົ້າເບ້ຍໄມ້ ຫຼື ຖົງຢາງ, ກ່ອນປູກໃຫ້ຈົກຖົງຢາງອອກດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ (ບໍ່ໃຫ້ເບົ້າແຕກ) ເອົາເບ້ຍໄມ້ລົງຊຸມ, ຖິ້ມດິນໃຫ້ແໜ້ນ, ໃຊ້ຫຼັກປັກຂ້າງເບ້ຍໄມ້ ແລ້ວມັດຕິດກັບຫຼັກ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເບ້ຍລົ້ມ.

ຫຼັງຈາກປູກແລ້ວ ໃຫ້ເອົາເຟືອງ ຫຼື ຫຍ້າແຫ້ງປົກໃສ່ອ້ອມຕົ້ນໄມ້ ແລ້ວທົດນໍ້າໃຫ້ຊຸ່ມພໍດີ.

ຄວນໃຫ້ນໍ້າ 2 - 3 ເທື່ອ ຕໍ່ອາທິດ ອາດຈະໃຫ້ໂດຍວິທີນໍາໃຊ້ບັງນໍ້າ ແລ້ວເຈາະຮູເພື່ອໃຫ້ນໍ້າຊຶມອອກ.

- ໂດຍ:
1. ທ. ວິຈິດ ສິລາເພັດ, ສູນຄົ້ນຄວ້າພືດຜັກ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ໂທ: 021 212099
 2. ທ. ໄຊສົງຄາມ ໄຊຍະວົງ, ສູນສໍາຫຼວດ ແລະ ແບ່ງເຂດດິນກະສິກໍາ, ໂທ: 021 770075
 3. ທ. ສົມຫວັງ ຈັນທະມາລີ, ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາກເໜືອ, 071 212334
 4. ນ. ທອງສະໄໝ ສຸກສະຫວັດ, ຫ້ອງການປະສານງານ ເມືອງໂພນໄຊ

ການລ້ຽງປາໃນນາເຂົ້າ

ການລ້ຽງປາໃນນາເຂົ້າ ແມ່ນວິທີການນຶ່ງທີ່ຈະເພີ່ມລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ແລະ ທັງຮັບປະກັນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານຕື່ມອີກ. ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອເປັນການເຜີຍແຜ່ວິທີການດັ່ງກ່າວອອກສູ່ວົງກວ້າງ ຈຶ່ງໄດ້ສັງລວມບົດຮຽນ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາສະເໜີແດ່ທ່ານ ຊຶ່ງລາຍລະອຽດຕ່າງໆ ທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ ມີຄື:

1. ການຄັດເລືອກສະຖານທີ່

- ຕ້ອງເປັນບ່ອນທີ່ຢູ່ໃກ້ແຫຼ່ງນ້ຳ
- ບໍ່ເປັນພື້ນທີ່ ທີ່ຕ່ຳໂພດ ຈົນນ້ຳ

ຖ້ວມ ຫຼື ສູງຈົນເກີນໄປ ຈົນບໍ່ສາມາດເກັບກັກນ້ຳໄດ້

- ຕ້ອງເປັນດິນທີ່ເກັບກັກນ້ຳໄດ້ດີ

2. ການກຽມພື້ນທີ່ນາ

- ຄວນປ້ານຄັນນາໃຫ້ສູງ 60 ຊັດແມັດ
- ໜອງ ຫຼື ຫຸມປາ ຄວນຊຸດໃຫ້ເລິກ 1 ແມັດ ແລະ ກວ້າງ 1,5 - 2 ແມັດ ສ່ວນລວງຍາວບໍ່ຈຳກັດ
- ໃສ່ປູນຂາວເພື່ອປັບຄວາມສົ້ມ ແລະ ຄວາມເຄັມຂອງນ້ຳ ໃນອັດຕາ 1.000 ກິໂລ ຕໍ່ເຮັກຕາ
- ໃສ່ຝຸ່ຄອກ 2.000 ກິໂລ ຕໍ່ເຮັກຕາ

6. ການໃຫ້ອາຫານປາ

ຄວນໃຫ້ອາຫານເສີມປະເພດອຳເຂົ້າ, ປວກ ແລະ ອື່ນໆ ໃນອັດຕາ 3% ຂອງນ້ຳໜັກ ໂຕ / ມື້, ຄວນມີການໃສ່ຝຸ່ນຄອກ ໃນອັດຕາ 10 ກິໂລ ຕໍ່ 100 ຕາແມັດ ເພື່ອສ້າງອາຫານທຳມະຊາດໃຫ້ປາ.

7. ຜົນຜະລິດປາ

ຂະໜາດຂອງປາທີ່ເກັບກູ້ພາຍຫຼັງລ້ຽງໄດ້ 4 - 5 ເດືອນ ນ້ຳໜັກທີ່ເກັບກູ້ ຄື: ປາໃນ 300 - 500 ກຼາມ / ໂຕ, ປາກິນຫຍ້າ 800 - 1.000 ກຼາມ / ໂຕ, ປາໂຮຮູ 300 - 500 ກຼາມ / ໂຕ, ປາປາກ 150 - 200 ກຼາມ / ໂຕ ແລະ ປານິນ 50 - 150 ກຼາມ / ໂຕ. ຜົນຜະລິດປາ 100 - 700 ກິໂລ / ເຮັກຕາ.

8. ລາຮັບ

- ລາຍຮັບຈາກການຂາຍເຂົ້າ 5 ລ້ານ ກີບ / ເຮັກຕາ
- ລາຍຮັບຈາກການຂາຍປາ 6 ລ້ານ ກີບ / ເຮັກຕາ

ໂດຍ: 1. ທ. ອາລຸນ ຄູນທອງບາງ, ສູນຄົ້ນຄວ້າການປະມົງ, ໂທ: 021 215015
2. ນ. ລັດດາວອນ ກິຖາວອນ, ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາກເໜືອ, ໂທ: 071 212099
3. ນ. ສຸດທະນາ ແກ້ວມຸກດາ, ຫ້ອງການປະສານງານ ເມືອງນາໝີ, ໂທ: 081 212334

ສອງແນວພັນເຂົ້າໄຮ່ທີ່ເໝາະສົມປູກໃນປ່າເລົ່າອ່ອນ

ຊາວໄຮ່ສ່ວນຫຼາຍກຳລັງເຮັດໄຮ່ໂດຍມີເນື້ອທີ່ນັບມື້ນັບຫຼຸດລົງ ແລະ ອາຍຸຂອງປ່າເລົ່າແມ່ນກຳລັງສັ້ນລົງມາເປັນ 2 - 3 ປີ ເທົ່ານັ້ນ. ຊາວໄຮ່ໄດ້ເວົ້າວ່າ ຍ້ອນສາຍເຫດດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດເຂົ້າຫຼຸດລົງ. ແນວພັນເຂົ້າທີ່ຊາວໄຮ່ປູກໃນປະຈຸບັນ ແມ່ນເໝາະສົມກັບດິນປ່າເລົ່າແກ່, ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຄວາມຕ້ອງການແນວພັນໃໝ່ທີ່ເໝາະສົມປູກໃນປ່າເລົ່າອ່ອນ.

ສອງແນວພັນພື້ນເມືອງໄດ້ຖືກເລືອກ, ຊາວໄຮ່ມັກ ແລະ ໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງ ມີຄື: ເຂົ້ານົກ ແລະ ເຂົ້າໝາກຫິນສູງ ເຊິ່ງທັງສອງແນວພັນນີ້ ໃຫ້ຜົນຜະລິດ ປະມານ 2 ໂຕນ ຕໍ່ເຮັກຕາ. ໂດຍສະເລ່ຍແລ້ວ ຈະສູງກວ່າແນວພັນພື້ນເມືອງ ທີ່ໄດ້ປະເມີນຜົນ ປະມານ 300 - 500 ກິໂລ ຕໍ່ເຮັກຕາ. ເຂົ້ານົກເປັນແນວພັນອາຍຸສັ້ນ ແລະ ເຂົ້າໝາກຫິນສູງ ເປັນແນວພັນອາຍຸກາງ.

ຫຼັງຈາກອອກດອກ

ເຂົ້ານົກ

ເຫດຜົນທີ່ຊາວນາມັກ

- ເປັນແນວພັນເຂົ້າອາຍຸສັ້ນ
- ເມັດໃຫຍ່
- ຮວງໃຫຍ່
- ໃຫ້ຜົນຜະລິດດີ
- ເໝາະກັບດິນທຸກປະເພດ
- ມີກິ່ນຫອມ ແລະ ອ່ອນດີ

ໄລຍະເກັບກູ້

ຫຼັງຈາກອອກດອກ

ເຂົ້າໝາກຫິນສູງ

ເຫດຜົນທີ່ຊາວນາມັກ

- ເມັດໃຫຍ່
- ຮວງໃຫຍ່
- ລຳຕົ້ນໜາ
- ໃຫ້ຜົນຜະລິດດີ

ໄລຍະເກັບກູ້

4. ການບົວລະບັດຮັກສາ

ຕົ້ນໄມ້ສັກຄວນມີການຕັດສາງ ແລະ ລີກັ່ງງ່າ ຄື:

- ຕັດສາງ ຄັ້ງທີ 1: ເມື່ອຕົ້ນໄມ້ສັກມີອາຍຸໄດ້ 8 - 10 ປີ ໂດຍເລືອກຕັດເອົາຕົ້ນທີ່ປົກຄຸມ ແລະ ເປັນພະຍາດອອກ.
- ຕັດສາງຄັ້ງທີ 2: ເມື່ອຕົ້ນໄມ້ສັກມີອາຍຸໄດ້ 13 - 15 ປີ
- ຕັດສາງຄັ້ງທີ 3: ເມື່ອຕົ້ນໄມ້ສັກມີອາຍຸໄດ້ 20 ປີ

5. ການປູກພືດໝູນວຽນ:

ຄວນປູກເຂົ້າ, ຖົ່ວເຫຼືອງ, ຖົ່ວດິນ (ພືດທີ່ບໍ່ມີຄວາມສູງທີ່ຈະ ປົກຄຸມໄມ້ສັກ) ໃສ່ຕາມຫວ່າງຂອງແລວໄມ້ສັກ ແລະ ຖົ່ວ ແຮ່. ຄວນປູກໃນຕົ້ນລະດູຝົນ ເມື່ອເຫັນວ່າດິນມີຄວາມຊຸ່ມ ພຽງພໍ.

6. ການປູກສ້ອມ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາ:

ຫຼັງຈາກປູກໄມ້ສັກໄດ້ນຶ່ງເດືອນ ຕ້ອງມີການປູກສ້ອມຕົ້ນທີ່ ຕາຍ, ການປູກສ້ອມຄວນປູກດ້ວຍເບ້ຍທີ່ມີອາຍຸຢ່າງໜ້ອຍ 6 ເດືອນ. ຄວນມີການເສຍຫຍ້າ 3 ເທື່ອ ຕໍ່ປີ, ຫຍ້າທີ່ເສຍ ອອກຄວນວາງໄວ້ຕາມແລວຂອງຕົ້ນຖົ່ວແຮ່, ເມື່ອເກັບແກ່ນ ຖົ່ວແຮ່ແລ້ວ ຄວນຕັດຢອນອອກໄປເປັນອາຫານສັດ.

6. ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປູກໄມ້ສັກປະສົມປະສານກັບພືດ ໝູນວຽນ ແລະ ຕົ້ນຖົ່ວແຮ່ ເປັນແລວຕ້ານເຈື່ອນ

- ສາມາດໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດຈາກການປູກພືດໝູນວຽນ ຕາມຫວ່າງຂອງຕົ້ນໄມ້ສັກ
- ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວສາມາດປູກພືດໝູນວຽນໄດ້ ປະມານ 4 - 5 ປີ
- ພື້ນທີ່ປູກໄມ້ຈະໄດ້ຮັບການປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ ຂອງດິນດ້ວຍແລວຖົ່ວແຮ່
- ຕົ້ນຖົ່ວແຮ່ທີ່ປູກເປັນແລວຕ້ານເຈື່ອນສາມາດນໍາມາ ເປັນອາຫານສັດ ແລະ ຊ່ວຍປັບປຸງຄວາມອຸດົມສົມ ບູນຂອງດິນ.
- ຕົ້ນໄມ້ສັກສາມາດຊຸດຄືນ ແລະ ຕັດປ້າໄດ້ໃນໄລຍະເວ ລາ 20 - 25 ປີ ແລະ ມີໜ້າຕ້າງ ປະມານ 50 - 70 ຊຕມ.

ໂດຍ: 1. ທ. ທັນສະໄໝ ວົງຊິມພູ, ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາກເໜືອ, ໂທ: 071 212099
2. ທ. ສົມພອນ ແກ້ວປະເສີດ, ປະສານງານ ເມືອງໂພນໄຊ
3. ນ. ນິດຄໍາ ຈັນທະວົງ, ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາກເໜືອ, ໂທ: 071 212099

ການລ້ຽງເປັດພັນພື້ນເມືອງໃນນາເຂົ້າ

ການລ້ຽງເປັດປະສົມປະສານກັບການປູກເຂົ້ານາໃນພື້ນທີ່ດຽວກັນ ແມ່ນມີຜົນດີຫຼາຍຢ່າງ ຄື: ເປັດສາມາດໃຫ້ຜຸ່ນແກ່ຕົ້ນ ເຂົ້າ ແລະ ກໍາຈັດສັດຕູຂອງເຂົ້ານາ, ຫຼຸດຜ່ອນການໃຫ້ອາຫານເປັດ, ປະຢັດລາຍຈ່າຍ ເພີ່ມລາຍຮັບໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ການລ້ຽງ ເປັດໃນນາເຂົ້າບໍ່ແມ່ນເຕັກນິກອັນໃໝ່ ບາງທ່ານກໍ່ເຄີຍລ້ຽງມາກ່ອນແລ້ວ ແຕ່ວິທີການເຮັດອາດຍັງບໍ່ທັນເໝາະສົມ, ດັ່ງ ນັ້ນ ຈຶ່ງຂໍແນະນຳບາງຂັ້ນຕອນ ຄື:

1. ການກະກຽມ

- ນາຕ້ອງມີນ້ຳ, ໂຖ, ຄາດ, ປັກດຳໄປຕາມຂັ້ນຕອນ
- ຄວນປັກດຳເຂົ້ານາປີ
- ເປັດນ້ອຍຕ້ອງມີອາຍຸ ປະມານ 20 ວັນ ແລະ ມີສຸ ຂະພາບແຂງແຮງດີ ເພື່ອປ່ອຍລົງນາທີ່ດຳໄດ້ 15 ວັນ ຂຶ້ນໄປ

2. ວິທີການປ່ອຍເປັດ

- ອັດຕາໃນການປ່ອຍເປັດບໍ່ໃຫ້ກາຍ 80 ໂຕ / ໄລ່
- ການປ່ອຍເປັດລົງນາ ສາມາດປ່ອຍໄດ້ 3 ໄລຍະ ຄື:

ໄລຍະທີ 1. ປ່ອຍເປັດລົງນາ ພ້ອມກັບການໂຖນາ ຄັ້ງທຳອິດ

ໄລຍະທີ 2: ປ່ອຍເປັດລົງນາ ຫຼັງຈາກດຳນາໄດ້ 15 ວັນ ຂຶ້ນໄປ

ໄລຍະທີ 3: ປ່ອຍເປັດລົງນາ ຫຼັງຈາກເກັບກຸ່ວ ເຂົ້ານາແລ້ວ

ການປ່ອຍເປັດນ້ອຍລົງໃນນາເຂົ້າຫຼັງຈາກປັກດຳ

3. ຄອກເປັດ

- ຂະໜາດຄອກ: 6 ຕາແມັດ ຕໍ່ເປັດໃຫຍ່ 25 - 30 ໂຕ
- ຂະໜາດຄອກ: 4 ຕາແມັດ ຕໍ່ເປັດນ້ອຍ (ອາຍຸ 1 - 3 ອາທິດ) 100 ໂຕ

4. ການໃຫ້ອາຫານ

ເວລາເປັດຍັງນ້ອຍຕ້ອງເກືອອາຫານທີ່ດີ ແລະ ມີ ຄຸນນະພາບ ເປັດນ້ອຍຈຶ່ງຈະມີການຈະເລີນເຕີບ ໂຕໄດ້ດີ ເຊັ່ນ: ຮ່າອ່ອນ, ສາລີບົດ, ເຂົ້າປຽນ, ພືດ ຜັກຕ່າງໆ ແລະ ອາຫານສຳເລັດຮູບຢັ່ງດີ. ການ ໃຫ້ອາຫານເປັດນ້ອຍທີ່ມີອາຍຸແຕ່ 1 - 4 ອາທິດ (30 ມື້) ໂດຍສະເລ່ຍ ອັດຕາກິນ 50 ກູາມ/ໂຕ/ມື້, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງປ່ອຍເປັດລົງນາໃຫ້ມັນຊອກອາ ຫານກິນເອງຕາມທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ: ຫອຍ, ປູ, ປາ, ແມງໄມ້, ຂີ້ກະເດືອນ ແລະ ຫຍ້າຕ່າງໆ. ເຈົ້າ ຂອງຜູ້ລ້ຽງກໍ່ຈະເກືອອາຫານເພີ່ມພຽງເລັກນ້ອຍ ໃນຕອນເຊົ້າ ກ່ອນປ່ອຍເປັດລົງທຶງນາ ແລະ ຕອນແລງ ເວລາທີ່ເປັດຂຶ້ນຈາກທຶງນາ.

ການປະສົມອາຫານໃຫ້ເປັດ

5. ການສັກຢາປ້ອງກັນ

ຢາປ້ອງກັນ	ໃຊ້ປະລິມານ	ອາຍຸ	ວິທີສັກ ແລະ ປະລິມານ	ຈຳນວນເດີມຕໍ່ແກ້ວ	ໄລຍະຄຸ້ມຄັນ
ອະຫິລາສັດປີກ	ສັດປີກ	ໃຫຍ່ກວ່າ 4 ອາທິດ	ສັກຫຼັບໜຶ່ງ 1 ເຊເຊ ຕໍ່ ໂຕ	50 ເຮັມ	3 ເດືອນ
ອະຫິລາເປັດ	ເປັດ	ໃຫຍ່ກວ່າ 3 ອາທິດ	ສັກຄ້າມຊີ້ນ 1 ເຊເຊ ຕໍ່ ໂຕ	50 ເຮັມ	6 ເດືອນ

ການສັກຢາປ້ອງກັນພະຍາດໃຫ້ເປັດ

6. ຜົນໄດ້ຮັບ

- ຜົນຜະລິດເຂົ້າເພີ່ມຂຶ້ນ 200 - 250 ກິໂລ / ເຮັກຕາ.
- ເປັດລາດທີ່ລ້ຽງໃນນາເຂົ້າ ເມື່ອມີອາຍຸໄດ້ 110 - 120 ວັນ ຈະມີນ້ຳໜັກ ສະເລ່ຍ: 1,2 - 1,8 ກິໂລ / ໂຕ.

ການປ່ອຍເປັດລົງນາຫຼັງຈາກເກັບກ່ຽວເຂົ້າແລ້ວ

ໂດຍ:	1. ທ. ສຸລິຍະວົງສີ,	ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາກເໜືອ,	ໂທ: 071 212099
	2. ທ. ສົມຈັນ ຄໍາພະວົງ,	ສູນຄົ້ນຄວ້າການລ້ຽງສັດ,	ໂທ: 021 770073
	3. ນ. ສຸທະນາ ແກ້ວບຸດດາ,	ຫ້ອງການປະສານງານ ເມືອງນາໝີ້,	ໂທ: 081 212334

ເປັດທີ່ລ້ຽງໃນນາເຂົ້າ

7. ຂໍ້ຄວນລະວັງ

- ລະດັບນ້ຳຢູ່ໃນນາບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 7 - 10 ຊັງຕີແມັດ, ນ້ຳໃນລະດັບນີ້ ເປັດມີຄວາມສະດວກໃນການຫາກິນ, ຖ້ານ້ຳໜ້ອຍເກີນໄປຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ຕົ້ນເຂົ້າ ແລະ ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມຫຍ້າໄດ້.
- ບໍ່ຄວນປ່ອຍເປັດລົງໃນນາເຂົ້າທີ່ປັກດຳໃໝ່ ຫຼື ອາຍຸຂອງເຂົ້າຕໍ່າກວ່າ 15 ວັນ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັດໄປຢຽບຍໍາຕົ້ນກ້າທີ່ຫາກໍ່ປັກດຳໃໝ່.
- ຄວນເອົາເປັດອອກຈາກນາ ເມື່ອເຫັນວ່າເຂົ້າສຸກເຫຼືອງ ໃກ້ຈະເກັບກ່ຽວ.
- ມີແຕະລ້ອມ ຊຶ່ງມີຄວາມສູງ ປະມານ 30 - 50 ຊຕມ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເປັດອອກໄປທາງອື່ນ.
- ບໍ່ຄວນເອົາຮ້າແກ່ເກືອເປັດທີ່ຍັງນ້ອຍ.

ການປູກໄມ້ສັກປະສົມປະສານກັບພືດໄລຍະສັ້ນ

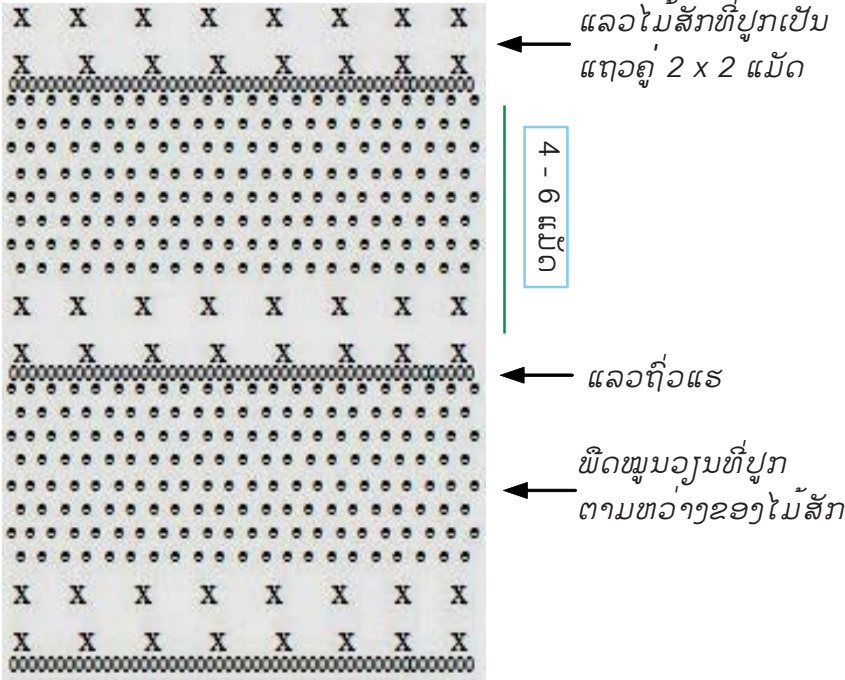
ໄມ້ສັກ ເປັນໄມ້ທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ການປູກໄມ້ສັກປະສົມປະສານກັບພືດໄລຍະສັ້ນ ແມ່ນເປັນການສ້າງລາຍຮັບເພີ່ມໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ໃນຊ່ວງໄລຍະຕົ້ນ 4 - 5 ປີ ຂອງການປູກໄມ້ສັກ, ເມື່ອເຮືອນຍອດຂອງໄມ້ສັກ ເລີ່ມຕິດຈອດກັນ ແລະ ປົກຄຸມພື້ນທີ່ ພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ສາມາດປູກພືດໝູນວຽນໄດ້ອີກ.

1. ການວາງແລວປູກ

- ແລວປູກໄມ້ສັກ ແລະ ຖົ່ວແຮ ຕ້ອງວາງໄປຕາມເສັ້ນລະດັບ, ແລວປູກໄມ້ສັກຄວນເປັນແລວຄູ່.
- ໄລຍະຫ່າງຂອງແລວຄູ່ ແມ່ນ 4 - 6 ແມັດ.
- ໄລຍະຫ່າງຂອງແລວໄມ້ສັກ ໃນແຖວຄູ່ ແມ່ນ 2 ແມັດ.
- ໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງຕົ້ນ ໃນແລວ ແມ່ນ 2 ແມັດ.
- ແລວຖົ່ວແຮ ແມ່ນຢູ່ເບື້ອງລຸ່ມຂອງແລວໄມ້ສັກ ແລະ ຫ່າງອອກຈາກແລວໄມ້ສັກ 50 ຊັງຕີແມັດ.

ການປູກໝາກເດືອຍສັບຫວ່າງໄມ້ສັກ

2. ການປູກໄມ້ສັກ

ຖ້າປູກດ້ວຍເຫງົ້າ ຄວນເປັນເຫງົ້າທີ່ມີອາຍຸ ແຕ່ 1 ປີ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ມີຂະໜາດໃຫຍ່ເທົ່າກັບຫົວໂປ້ມື, ຖ້າປູກດ້ວຍເບ້ຍ ຄວນເປັນເບ້ຍທີ່ມີອາຍຸ ແຕ່ 6 ເດືອນ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ມີຄວາມສູງ 50 ຊຕມ. ການປູກ ຄວນຊຸດຊຸມໃຫ້ມີຄວາມກວ້າງພໍດີກັບເບ້ຍໄມ້, ກ່ອນເອົາເບ້ຍໄມ້ລົງຊຸມຕ້ອງຈົກຖົງຢາງອອກກ່ອນ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງເອົາເບ້ຍໄມ້ລົງຊຸມ, ເອົາດິນຖິມແລ້ວຢຽບໃຫ້ແໜ້ນ.

3. ການປູກຖົ່ວແຮ

ແກ່ນຖົ່ວແຮກ່ອນຈະປູກ ຄວນແຊ່ນ້ຳໄວ້ 1 ຄືນ, ຄວນປູກເປັນຊຸມ ໃຫ້ມີໄລຍະຫ່າງ ປະມານ 10 ຊຕມ, ຊຸມນຶ່ງ ໃສ່ 2 - 3 ແກ່ນ.

- ໄລຍະຫ່າງຂອງການປູກຢາງພາລາ ລະຫວ່າງແຖວ ແມ່ນ 8 ແມັດ ແລະ ລະຫວ່າງຕົ້ນ ແມ່ນ 2,50 ແມັດ.
- ວິທີການປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ (ລິນຈີ່) ແມ່ນຈັກຖົງຢາງອອກດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງບໍ່ໃຫ້ເບົ້າແຕກເອົາເບ້ຍໄມ້ລົງໃສ່ຊຸມ ຖິ້ມດິນໃຫ້ແໜ້ນ ໃຊ້ຫຼັກປັກຂ້າງເບ້ຍໄມ້ ແລ້ວມັດຕິດກັບຫຼັກເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເບ້ຍໄມ້ລື້ມ.
- ໄລຍະຫ່າງຂອງການປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ ແມ່ນ 8 x 8 ແມັດ.

ການປູກຕົ້ນໝາກລິນຈີ່ ສັບຫວ່າງກັບໝາກເດືອຍ

ການປູກຢາງພາລາສັບຫວ່າງກັບຕົ້ນສາລີ

3. ການບົວລະບັດຮັກສາ

- ຫຼັງຈາກປູກຢາງພາລາ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກແລ້ວ ຄວນເຮັດບັ້ງໃຫ້ນ້ຳໃສ່.
- ພາຍຫຼັງປູກໄດ້ 2 - 3 ເດືອນ ໃຫ້ເສຍຫຍ້າ ແລະ ພວນດິນ.
- ປູກໄດ້ 1 ປີ ໃຫ້ໃສ່ຝຸ່ນຄອກ (ຂີ້ສັດ) 1 - 2 ກິໂລຕໍ່ຕົ້ນ.
- ອະນາໄມ ເສຍຫຍ້າ 3 ເທື່ອ / ປີ.

4. ໄມ້ໃຫ້ໝາກທີ່ສາມາດປູກປະສົມກັບຢາງພາລາ ມີ:

ຕົ້ນລິນຈີ່, ລຳໄຍ, ໝາກໝັ້ນ, ກາເຟ, ຕົ້ນຊາ ແລະ ອື່ນໆ.

5. ຂໍ້ຄວນເອົາໃຈໃສ່

- ໃນພື້ນທີ່ເຂດພູດອຍ, ສວນຢາງພາລາຄວນມີຄວາມຄ້ອຍຊັນ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 25°.
- ລະດັບຄວາມສູງຈາກໜ້ານ້ຳທະເລ ບໍ່ເກີນ 800 ແມັດ.
- ປະລິມານນ້ຳຝົນ ຄວນຫຼາຍກວ່າ 1.000 ມມ / ປີ
- ອຸນຫະພູມ ລະຫວ່າງ 18 - 28 °C

ໂດຍ:	1. ທ.ສົມບູນ ໂຄດໄຊ,	ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາກເໜືອ,	ໂທ: 071 212099
	2. ທ. ອຸໄທ ສີສະຫວັດ,	ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາກເໜືອ,	ໂທ: 071 212099
	3. ທ. ຄຳພັນ ອິນທະຄຳສອນ,	ຫ້ອງການປະສານງານ ເມືອງນາໝີ,	ໂທ: 081 212334

ການປູກຫຍ້າກິນ, ຖົ່ວສະໄຕໂລ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ເປັນອາຫານແບ້

ຫຍ້າກິນ

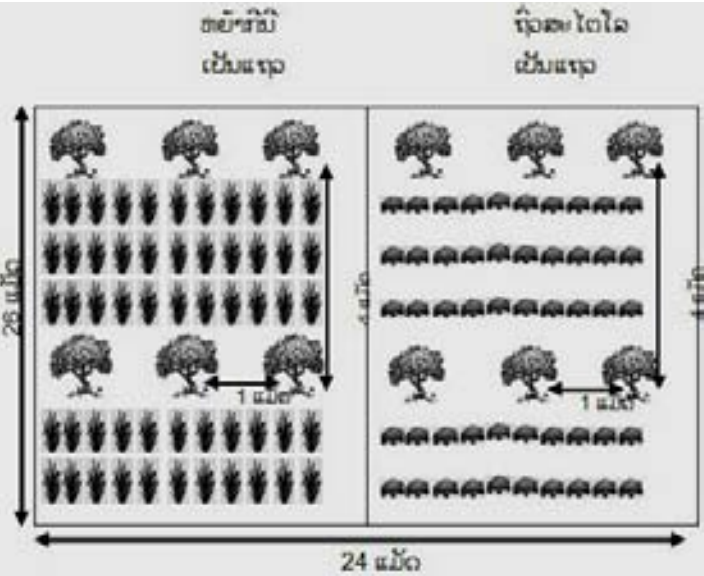
ຖົ່ວສະໄຕໂລ

ຍ້ອນວ່າຫຍ້າຊຶ່ງເປັນແຫຼ່ງອາຫານທີ່ມີຢູ່ຕາມທຳມະຊາດບໍ່ພຽງພໍ ແລະ ການລ້ຽງສັດແບບປ່ອຍຊະຊາຍມີການຈຳກັດ ຈຶ່ງເຫັນວ່າ ການສ້າງສວນຫຍ້າອາຫານສັດ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ສຳຄັນເພື່ອຮັບປະກັນການຕອບສະໜອງອາຫານໃຫ້ແກ່ສັດລ້ຽງ ສະນັ້ນ, ການປູກຫຍ້າກິນ ແລະ ຖົ່ວສະໄຕໂລ ຈຶ່ງເປັນພຶດຕະການສັດທີ່ດີ, ມີຄຸນຄ່າທາງອາຫານສູງ, ສາມາດປູກໄດ້ໃນດິນທຸກພາກຂອງປະເທດເຮົາ. ຕົ້ນໄມ້ອາຫານສັດ ກໍ່ເປັນແຫຼ່ງອາຫານທີ່ດີສຳລັບແບ້, ເພາະແບ້ສາມາດກິນໃບໄມ້ຫຼາຍຊະນິດໄດ້ດີ. ການປູກຕົ້ນໄມ້ເພື່ອເປັນອາຫານເສີມໃນລະດູແລ້ງ ເປັນວິທີການນຶ່ງທີ່ດີ ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ສັດມີອາຫານກິນພຽງພໍ ໂດຍສະເພາະໃນຍາມແລ້ງທີ່ຂາດແຄນອາຫານ ຄື: ໃນຊ່ວງເດືອນທັນວາ ຫາ ເດືອນມີນາ ຫຍ້າຈະຕາຍໝົດ ຍັງເຫຼືອພຽງແຕ່ຕົ້ນໄມ້ບາງຊະນິດທີ່ບໍ່ລົ້ນໃບ ເຊັ່ນ: ຕົ້ນຕາກົບ, ໄມ້ຂົມຝາດ, ບໍ່ສາ, ຕົ້ນແຄ, ຕົ້ນໝາກໝີ້, ຕົ້ນມອນ ແລະ ອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີໃບຂຽວຕະຫຼອດປີ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນອາຫານແບ້ໄດ້ເປັນຢ່າງດີ.

1. ການຄັດເລືອກສະຖານທີ່

ສະຖານທີ່ ທີ່ເໝາະສົມ ບໍ່ຄວນມີຄວາມຊຸ່ມ ແລະ ຄວາມຄ້ອຍຊັນຫຼາຍເກີນໄປ. ວິທີການປູກ ຄື:

- ການປູກຫຍ້າກິນ ຄວນມີໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງແຖວຕໍ່ແຖວ 1 ແມັດ
- ການປູກຖົ່ວສະໄຕໂລ ຄວນມີໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງແຖວຕໍ່ແຖວ 1 ແມັດ
- ການປູກຫຍ້າກິນ ແລະ ຖົ່ວສະໄຕໂລ ແມ່ນໃຊ້ຈັກຊຸດ ເລິກ 1 - 3 ຊັງຕີແມັດ ໄປຕາມແລວຕ້ານເຈື່ອນ
- ໂຮຍແກ່ນຫຍ້າໄປຕາມຮ່ອງແຖວຂອງແລວຕ້ານເຈື່ອນ ແລ້ວເອົາດິນຖິ້ມ

- ການປູກຫຍ້າກິນ ແລະ ຖົ່ວສະໄຕໂລ ຕ້ອງແຍກອອກເປັນສອງຕອນ ເພາະຫ້າກິນ ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕສູງກວ່າ.

ຕົ້ນໄມ້ແຕ່ລະຊະນິດ ປູກຫ່າງກັນ ປະມານ 4 ແມັດ. ການປູກຫຍ້າກິນ ແລະ ຖົ່ວສະໄຕໂລ ໃຊ້ເວລາພຽງແຕ່ 3 ເດືອນ ກໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໃຫ້ແບ້ກິນໄດ້ແລ້ວ.

2. ການເຮັດຄອກແບ້

ແບ້ເປັນສັດທີ່ມັກອາໄສຢູ່ບ່ອນສະອາດ ແລະ ແຫ້ງດີ, ສະນັ້ນ ຜູ້ລ້ຽງແບ້ຄວນຈະເຮັດຄອກໃຫ້ແບ້ຢູ່. ລັກສະນະຂອງຄອກຈະເຮັດແບບຮູບໜ້າຈີ່ວ ຫຼື ໝາແຫງນ, ແລ້ວແຕ່ຄວາມເໝາະສົມ, ແຕ່ຕ້ອງມີຂະໜາດ 1 - 1,5 ຕາແມັດ ຕໍ່ແບ້ 1 ໂຕ. ຄອກດັ່ງກ່າວຕ້ອງເຮັດເປັນຮ້ານສູງ ຫ່າງຈາກໜ້າດິນ ປະມານ 0,50 - 0,80 ແມັດ, ພື້ນຄອກປູດ້ວຍໄມ້ແປ້ນ ຫຼື ໄມ້ດົ້ວ ຫ່າງກັນ 1 - 2 ຊຕມ ເພື່ອໃຫ້ຂີ້ແບ້ສາມາດລອດອອກໄດ້ ແລະ ຄວນເຮັດຝາແອ້ມເພື່ອບັງລົມ.

4. ການຂ້າແມ່ທ້ອງ

ວິທີຂ້າແມ່ທ້ອງ ຄວນຂ້າ 3 ເດືອນ ຕໍ່ເທື່ອ ໂດຍການນຳໃຊ້ຢາໄອໂວແມັກ.

5. ດ້ານເສດຖະກິດ

- ການລ້ຽງແບ້ໃນຮູບແບບນີ້ ເຮົາສາມາດເບິ່ງແຍງແບ້ໄດ້ທຸກມື້ດ້ວຍຄວາມໃກ້ສິດ, ແບ້ໄດ້ກິນອາຫານທີ່ດີມີຄຸນນະພາບ, ບໍ່ໄປລົບກວນການຜະລິດຂອງຜູ້ອື່ນ.
- ແບ້ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີ ສາມາດສ້າງນ້ຳໜັກ ໃນເວລາ 3 ເດືອນ ສະເລ່ຍໄດ້ ປະມານ 4 ກິໂລ ຕໍ່ໂຕ.

3. ການໃຫ້ອາຫານແບ້

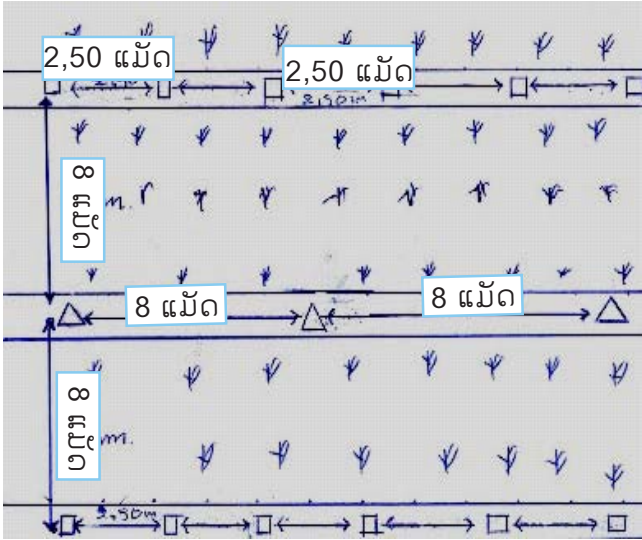
ແບ້ກິນອາຫານໄດ້ຫຼາຍຊະນິດ ແຕ່ອາຫານຫຼັກທີ່ສຳຄັນແມ່ນຫຍ້າ. ການເອົາຫຍ້າມາໃຫ້ແບ້ກິນຄວນມັດຫ້ອຍ ຫຼື ເຮັດຮ້ານສູງເລັກນ້ອຍຢູ່ຂ້າງຄອກສຳລັບໃສ່ຫຍ້າໃຫ້ແບ້ກິນ. ຄວນກ່ຽວຫຍ້າ 2 ສ່ວນ, ຖິ້ວສະໂຕໂລ 1 ສ່ວນ ໃຫ້ແບ້ກິນທຸກຄັ້ງ ຕາມນ້ຳໜັກແບ້ (ຄື 10% ຂອງນ້ຳໜັກໂຕ / ມື້). ບໍ່ຄວນໃຫ້ແບ້ກິນຫຍ້າສະໂຕໂລ ແຕ່ຢ່າງດຽວ ຫຼື ຫຼາຍເກີນໄປ. ນອກຈາກນີ້, ຄວນໃຫ້ນ້ຳຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງແບ້, ມີກະບັງໃສ່ເກືອ ແລະ ເຈາະຮູທາງກັນ ຫຼື ທາງຂ້າງເພື່ອໃຫ້ແບ້ໄດ້ເລຍກິນ.

ໂດຍ:	1. ທ. ສົມຈັນ,	ສູນຄົ້ນຄວ້າການລ້ຽງສັດ,	ໂທ: 021 770073
	2. ທ. ວາຢາ,	ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາກເໜືອ,	ໂທ: 071 212099
	3. ທ. ແກ້ວປະເສີດ,	ຫ້ອງການປະສານງານເມືອງນາພໍ້, ແຂວງອຸດົມໄຊ,	ໂທ: 081 212334

ການປູກຢາງພາລາປະສົມປະສານກັບໝາກລິນຈີ່ ແລະ ພຶດໄລຍະສັ້ນ

ການປູກພຶດໄລຍະສັ້ນຕາມຫວ່າງແຖວຢາງພາລາ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກແບບປະສົມປະສານ ແມ່ນເພື່ອເປັນການສ້າງລາຍຮັບເພີ່ມຈາກພຶດໝູນວຽນໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ໃນຊ່ວງໄລຍະ 6 - 7 ປີ ທີ່ລໍຖ້າການຂີດຢາງ.

ແລວປູກຢາງພາລາ, ພຶດໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ

2. ວິທີປູກ

- ການປູກຢາງພາລາ ແມ່ນປູກເປັນແຖວແບບຂັ້ນໄດ ເພື່ອປ້ອງກັນການເຊາະລ້າງຂອງໜ້າດິນ.
- ຕົ້ນຢາງພາລາທີ່ນຳມາປູກ ແມ່ນໄດ້ຮັບການຕິດຕາຈາກຕົ້ນພໍ້ແມ່ພັນທີ່ດີ ແລະ ມີອາຍຸ 6 - 8 ເດືອນ.
- ຊຸດຊຸມໃຫ້ພໍດີກັບເທືົ້າຢາງພາລາ ແລ້ວເອົາຕົ້ນຕໍ່ຕາມາປູກໃສ່ ປື້ນຕາໄປຕາມທິດທາງລົມ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ເອົາດິນຖິມ ແລ້ວຢຽບໃຫ້ແໜ້ນ ຄູນດິນຂຶ້ນເລັກໜ້ອຍ.

ການປູກພຶດໄລຍະສັ້ນ (ຖິ້ວເຫຼືອງ) ຕາມຫວ່າງແລວຕ້ານເຈື່ອນ

1. ການກະກຽມພື້ນທີ່

- ພື້ນທີ່ປູກຢາງພາລາ ແລະ ໝາກລິນຈີ່ ເປັນພື້ນທີ່ທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນ ປະມານ 25° ແລະ ສາມາດປູກພຶດໄດ້ຕະຫຼອດປີ.
- ຂະໜາດຂອງຊຸມທີ່ປູກຕົ້ນຢາງພາລາ ແລະ ໝາກລິນຈີ່ 50 x 50 x 50 ຊັງຕີແມັດ ຖ້າແມ່ນດິນບໍ່ງາມໃຫ້ຊຸດກວ້າງອອກຕື່ມ.
- ຊຸດເອົາດິນອອກມາກອງຕາກແດດໄວ້ ປະມານ 10 - 15 ວັນ ແລ້ວປະສົມຝຸ່ນຄອກ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງເອົາລົງໃສ່ຊຸມໃຫ້ເຕັມ ປະໄວ້ ປະມານ 2 - 4 ອາທິດ.

3. ການປູກ

ຕ້ອງເອົາຝຸ່ນຄອກ ເຊັ່ນ: ຂີ້ຄວາຍ, ຂີ້ງົວ ໃນອັດຕາສ່ວນ: ຝຸ່ນ 1 ຄູ, ດິນ 1 ຄູ ມາປະສົມເຂົ້າ ກັນໃຫ້ລະອຽດ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງນຳເອົາເບ້ຍໄມ້ມາປູກ.

ກ່ອນປູກ ຕ້ອງຈັກຖົງຢາງອອກຈາກເບົ້າເບ້ຍໄມ້ ເສຍກ່ອນຈຶ່ງປູກ, ເມື່ອເອົາເບ້ຍໄມ້ລົງຊຸມແລ້ວ ເອົາດິນທີ່ປະສົມຝຸ່ນນັ້ນລົງໃສ່ ແລ້ວຢຽບໃຫ້ແໜ້ນ.

ຕົ້ນໄມ້ເກດສະໜາ ຫຼັງຈາກປູກໄດ້ 1 ເດືອນ

4. ການບົວລະບັດຮັກສາ

ພາຍຫຼັງປູກໄດ້ 1 ເດືອນ ຂຶ້ນໄປ ຄວນເສຍຫຍ້າ, ການເສຍຫຍ້າ ແມ່ນ 2 - 3 ເທື່ອ ຕໍ່ປີ, ເສຍອ້ອມຕົ້ນ ກວ້າງ 1 ແມັດ, ພວນດິນ ແລະ ໃສ່ຝຸ່ນ ຄື: ຂີ້ຄວາຍ, ຂີ້ງົວ ໃນອັດຕາສ່ວນ: 0,5 ກິໂລ ຕໍ່ຊຸມ ໃສ່ຫ່າງຈາກຕົ້ນ 20 ຊັງຕີແມັດ, ຍາມແລ້ງຕ້ອງເອົາເສດຫຍ້າປົກຄຸມອ້ອມຕົ້ນໄມ້ ເພື່ອຮັກສາຄວາມຊຸ່ມໃນດິນ.

ຕົ້ນໄມ້ເກດສະໜາ ຫຼັງຈາກປູກໄດ້ 1 ປີ

ໂດຍ:	1. ທ. ວຽງຄຳ ພິນສຸພິນ,	ສູນຄົ້ນຄວ້າປ່າໄມ້,	ໂທ: 021 770892
	2. ນ. ສົມຈັນ ຈັນທະວົງ,	ສູນຄົ້ນຄວ້າປ່າໄມ້,	ໂທ: 021 770892
	3. ທ. ວັນເພັງ ບຸນຄົງ,	ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາກເໜືອ,	ໂທ: 071 212099
	4. ທ. ບຸນມິ ສິນທະວົງ,	ປະສານງານ ເມືອງໂພນໄຊ,	
	5. ທ. ຄຳພັນ ອິນທະຄຳສອນ,	ປະສານງານ ເມືອງນາພໍ້,	ໂທ: 081 212334

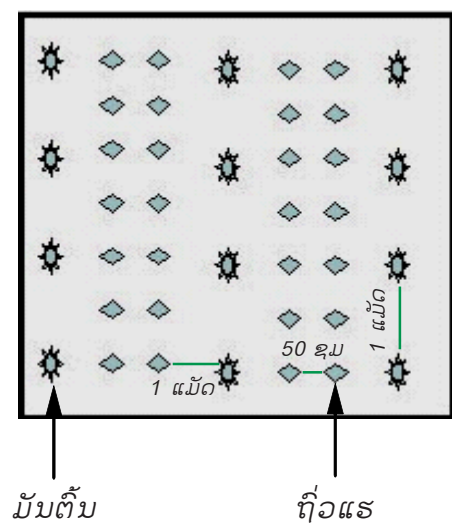

ການປູກມັນຕົ້ນສະຫຼັບກັບຖົ່ວແຮ

ການປູກມັນຕົ້ນສະຫຼັບກັບຖົ່ວແຮ: ແມ່ນຊ່ວຍປັບປຸງດິນ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ດິນເສຍຄຸນນະພາບ ຖ້າປູກມັນຕົ້ນພຽງຢ່າງດຽວອາດຈະເຮັດໃຫ້ດິນແໜ້ນເຊື່ອມຄຸນນະພາບ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຄວນປູກມັນຕົ້ນສະຫຼັບກັບຖົ່ວແຮ ແລະ ທັງໃຊ້ເປັນອາຫານສັດປີກຕື່ມອີກ.

ຄຸນປະໂຫຍດຂອງມັນຕົ້ນ: ນຳໃຊ້ໃບ ແລະ ຫົວ ເປັນອາຫານຂອງຄົນ ແລະ ສັດ. ຫົວມັນຕົ້ນແຫ້ງ ມີທາດແບັງສູງເຖິງ 32%, ແຕ່ທາດຊີ້ນຕ່ຳ 2%, ໃບບັນຈຸທາດຊີ້ນສູງເຖິງ 17%.

ຖົ່ວແຮ: ສາມາດປູກໄດ້ໃນດິນເກືອບທຸກຊະນິດ ເປັນພືດທີ່ມີຄຸນປະໂຫຍດຫຼາຍ ສາມາດນຳໃຊ້ໃບເປັນອາຫານສັດ, ລຳຕົ້ນໃຊ້ປ່ອຍຄັງ, ແກ່ນມີທາດຊີ້ນ 23%. ຮາກ ແລະ ໃບຖົ່ວແຮ ຈະຊ່ວຍເພີ່ມທາດອາຫານໃນດິນໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນຂຶ້ນ. ນອກນັ້ນ ຍັງຊ່ວຍໃນການປ້ອງກັນການເຊາະລ້າງຂອງໜ້າດິນໄດ້ອີກ.

ການປູກມັນຕົ້ນສະຫຼັບກັບຖົ່ວແຮ

ວິທີການປູກມັນຕົ້ນສະຫຼັບກັບຖົ່ວແຮ

- ມັນຕົ້ນ:** ຄວນປູກຕົ້ນລະດູຝົນ ໃນເດືອນເມສາ ຫາ ເດືອນພຶດສະພາ ແລະ ປາຍລະດູຝົນ ລະຫວ່າງ ເດືອນກັນຍາ ຫາ ເດືອນພະຈິກ. ປູກດ້ວຍທ່ອນພັນ ຈາກຕົ້ນທີ່ມີອາຍຸ 8 - 12 ເດືອນ, ທ່ອນຍາວປະມານ 20 ຊັງຕີແມັດ ມີ ຕາ 5 - 6 ຕາ ຂຶ້ນໄປ. ໃສ່ 1 - 2 ທ່ອນ ຕໍ່ຊຸມ ແລະ ໄລຍະຫ່າງຂອງຊຸມມັນຕົ້ນ ແມ່ນ 1 ແມັດ.
- ຖົ່ວແຮ:** ຄວນປູກຕົ້ນລະດູຝົນ ໃນເດືອນເມສາ ຫາ ເດືອນມິຖຸນາ, ປູກດ້ວຍແກ່ນ ໃສ່ 4 - 5 ແກ່ນ ຕໍ່ຊຸມ ແລະ ໄລຍະຫ່າງຂອງຊຸມຖົ່ວແຮ ແມ່ນ 50 ຊັງຕີແມັດ ສ່ວນໄລຍະຫ່າງ ຂອງແຖວມັນຕົ້ນ ແລະ ຖົ່ວແຮແມ່ນ 1 ແມັດ.

ການບົວລະບັດຮັກສາ

ຫຼັງຈາກປູກໄດ້ 15 - 20 ວັນ ຕ້ອງເສຍຫຍ້າ ຄັ້ງທີ 1, ຖອນແຍກ ແລະ ປູກສ່ອມໄປພ້ອງ ກັນ, ມັນຕົ້ນຈຶ່ງໄວ 3 ຕົ້ນ ຕໍ່ຊຸມ, ຖົ່ວແຮ ຈຶ່ງໄວ 2 ຕົ້ນ ຕໍ່ຊຸມ. ຈະຕ້ອງໄດ້ເສຍຫຍ້າອີກເທື່ອນຶ່ງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນຕົ້ນມີການຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີ, ຖ້າມີເງື່ອນໄຂໃຫ້ໃສ່ຝຸ່ນທຸກຄັ້ງ ພາຍຫຼັງເສຍຫຍ້າແລ້ວ.

ຜົນຜະລິດມັນຕົ້ນ

ຂຶ້ນກັບແນວພັນທີ່ເອົາມາປູກ ຖ້າເປັນມັນຕົ້ນພື້ນເມືອງ ຈະໃຫ້ຜົນຜະລິດຂ້ອນຂ້າງຕ່ຳ ປະມານ 10.000 - 12.000 ກລ / ຮຕ. ຖ້າເປັນພັນປັບປຸງ ຈະສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງເຖິງ 18.000 - 12.000 ກລ / ຮຕ. ຜົນຜະລິດຖົ່ວແຮ, ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ 1 ໄລ່ ຈະໄດ້ 35 - 50 ກລ / ຮຕ ຫຼື 210 - 300 ກລ / ຮຕ.

ການເກັບຮັກສາມັນຕົ້ນ

ມັນຕົ້ນເມື່ອຊຸດມາໃໝ່ໆ ຈະຕ້ອງໄດ້ຊອຍຕາກແດດ ຫັນທີ, ຖ້າປະໄວດິນຈະເຮັດໃຫ້ຕົກໂມະ ຫຼື ເສຍຄຸນ ໄດ້. ຝານມັນຕົ້ນເປັນປຸງບາງໆ ຕາກແດດໃຫ້ແຫ້ງດີ ປະມານ 3 - 5 ວັນ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດເຊື້ອລາ (ຕົກໂມະ) ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ເກັບໃສ່ເປົາ ຫຼື ຖົງ ມຸງໄວ້ ບ່ອນທີ່ແຫ້ງ ແລະ ມີລົມລ່ວງດີ. ສ່ວນຝັກຖົ່ວແຮທີ່ແກ່ ແລ້ວໃຫ້ເກັບມາຕາກແດດ 2 - 3 ວັນ, ໃຊ້ຄ່ອນທັບ ເອົາແກ່ນໄປຕາກແດດອີກ 3 - 5 ວັນ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ ເກັບໃສ່ເປົາ ຫຼື ຖົງ ມຸງໄວ້ບ່ອທີ່ແຫ້ງ ແລະ ມີລົມລ່ວງ ດີ.

ການນຳໃຊ້ມັນຕົ້ນ ແລະ ຖົ່ວແຮເປັນອາຫານສັດ:

ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ນຳໃຊ້

- ມັນຕົ້ນ ແລະ ຖົ່ວແຮ ກ່ອນໃຫ້ສັດກິນຕ້ອງຕຳ ຫຼື ບົດໃຫ້ມຸ່ນເສຍກ່ອນ ຈຶ່ງປະສົມກັບອາຫານຊະນິດອື່ນ ຫຼື ໃຫ້ກິນເລີຍກໍໄດ້.
- ນຳໃຊ້ໃບມັນຕົ້ນເປັນອາຫານສັດໄດ້ທັງ ໃບສົດ ແລະ ໃບແຫ້ງ, ໃຫ້ກິນປະມານ 10 - 20% ຂອງ ນ້ຳໜັກອາຫານທີ່ໃຫ້ຕໍ່ວັນ.

- ຫົວມັນຕົ້ນບໍ່ຄວນໃຫ້ສັດກິນສົດ ກ່ອນການນຳໃຊ້ຕ້ອງ ໄດ້ຊອຍເປັນປຸງບາງໆ ຕາກແດດ 3 - 4 ວັນ ຫຼື ຕົ້ມໃຫ້ ກິນ 40 - 50% ຂອງນ້ຳໜັກອາຫານທີ່ໃຫ້ຕໍ່ວັນ.
- ລະວັງມັນຕົ້ນເຮື້ອ (ປູກໄດ້ຫຼາຍປີແລ້ວ) ຈະເປັນອັນ ຕະລາຍຕໍ່ສັດ ແລະ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ສັດຕາຍໄດ້.
- ການໃຊ້ຖົ່ວແຮ ຄວນຢູ່ໃນລະດັບ 12 - 16% ຂອງອາຫານ ທີ່ໃຫ້ກິນ. ນອກນັ້ນ, ມັນຕົ້ນຍັງສາມາດນຳໃຊ້ເປັນອາ ຫານໃຫ້ສັດລ້ຽງທຸກຊະນິດ ເຊັ່ນ: ໃຊ້ປະສົມເປັນອາຫານ ເສີມສຳລັບ ງົວ, ຄວາຍ, ແບ້ , ໝູ ແລະ ສັດປີກ.

ໂດຍ:	1. ທ. ສົມຈັນ,	ສູນຄົ້ນຄວ້າການລ້ຽງ,	ໂທ: 021 770073
	2. ທ. ທອງວັນ ບຸນທຳ,	ຫ້ອງການປະສານງານ ເມືອງໂພນໄຊ,	
	3. ທ. ແກ້ວປະເສີດ,	ຫ້ອງການປະສານງານ ເມືອງນາໝີ້,	ໂທ: 081 212334
	4. ທ. ຈັນທະວີໄຊ ແກ້ວບຸນນຳ,	ພະແນກຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ,	ໂທ: 021 770093

ການປູກໄມ້ເກດສະໜາແບບປະສົມປະສານໃນພື້ນທີ່ດິນຄ້ອຍຊັນ

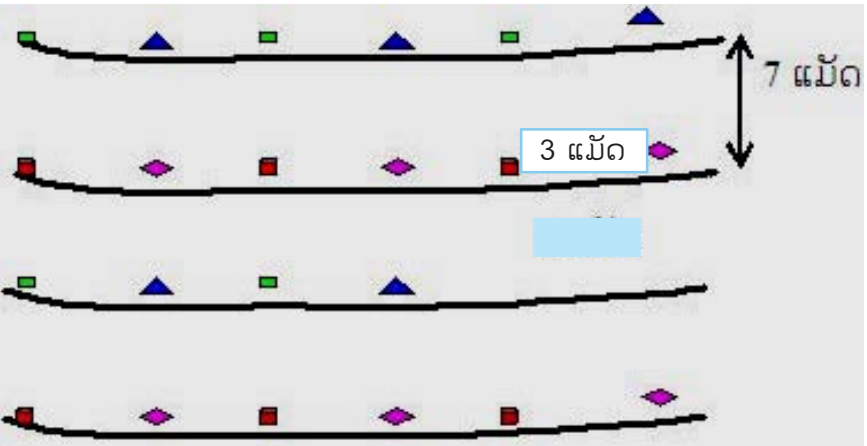
ໃນ ສປປ ລາວ ໄມ້ເກດສະໜາ ແມ່ນພົບເຫັນແຕ່ເໜືອຮອດໃຕ້ ແລະ ເກີດຢູ່ໃນລະດັບສູງຈາກໜ້ານ້ຳທະເລ ປະມານ 300 - 900 ແມັດ, ມີປະລິມານນ້ຳຝົນ 1.200 - 2.000 ມມ ແລະ ອາກາດຖ່າຍເທໄດ້ດີ.

ຄຸນປະໂຫຍດຂອງໄມ້ເກດສະໜາ ສາມາດນຳມາປຸງແຕ່ງໄດ້ຫຼາຍຢ່າງ ເຊັ່ນ: ທູບ, ຫົວນ້ຳຫອມ, ແລະ ຢາ ຊຶ່ງຕະຫຼາດ ມີຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍ ເປັນຕົ້ນແມ່ນເຂດຕາເວັນອອກກາງ ເຊັ່ນ: ເຂດອາລັບ ແລະ ອາຊີ ຄື: ອິນເດຍ, ປ່ອກຕູຍການ. (ຄັດຈາກໂຄງການແກ່ນພັນໄມ້ລາວ).

ການປູກໄມ້ເກດສະໜາປະສົມປະສານກັບພືດໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄມ້ໃຫຍ່ໝາກ ແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນທາງດ້ານການສ້າງ ແຫຼ່ງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ໃນຊ່ວງເວລາ ປີທີ 1 - 4 ຈະໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດຈາກພືດໄລຍະສັ້ນ. ປີທີ 5 ສາມາດ ໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດຈາກໄມ້ໃຫຍ່ໝາກ ແລະ ປີທີ 6 - 7 ກໍຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກໄມ້ເກດສະໜາ.

ຂັ້ນຕອນທາງດ້ານເຕັກນິກວິທີການ

ຮູບສະແດງການຊຸດຊຸມປູກ

- ໄມ້ເກດສະໜາ
- ລິນຈີ່
- ແຄຂາວ
- ແລວຕ້ານເຈື່ອນ
- ກ້ວຍ

2. ການຊຸດຊຸມ

- ເກດສະໜາ: ເລິກ 50 ຊຕມ, ກວ້າງ 50 x 50 ຊຕມ
- ແຄຂາວ: ເລິກ 20 ຊຕມ, ກວ້າງ 20 x 20 ຊຕມ
- ລິນຈີ່: ເລິກ 60 ຊຕມ, ກວ້າງ 60 x 60 ຊຕມ
- ກ້ວຍ: ເລິກ 60 ຊຕມ, ກວ້າງ 60 x 60 ຊຕມ

ຕາກດິນໄວ້ປະມານ 7 - 10 ວັນ ຈຶ່ງປູກ.